

1.

*25. březen 1289 NGL, malá galaxie Fornax*

Všechno to začalo nevýslovně oslnivým zábleskem v holografickém systému, který se s nepředstavitelnou intenzitou vrhl na HALUTU II. Syntronické filtry nestačily pohlcovat záplavu energie. Za stěnami velitelského můstku to zlověstně syčelo.

Agregáty se vmžiku zapnuly na maximum a zahálily loď do druhé a třetí vrstvy ochranného pole proti energetickému přetížení.

Halut'anovi to nestačilo. "Zapnout paratron!" zahřímá obr na celý oválný sál.

"Málo energie!" zachrčel řídicí syntron a vzápětí ze sebe už chrlil hlášení za hlášením: "Palba podobná paratronové v bezprostřední blízkosti. Objem se zvyšuje. Stav paměti na čtyřiceti procentech a prudce klesá."

Paratrony nebo paratronové transformátory byly hybridní zbraně, které před lety vyvinuli pozemští vědci Enza Mansoorová a Notkus Kantor. Byl-li někdo ostřelován tímto systémem, hrozilo mu nebezpečí, že bude odhozen do hyperprostoru a zmizí v něm navěky.

Kdo ale mohl mít takové zbraně? Který národ kromě Terranců ovládal v Místní skupině tuhle techniku?

Icho Tolot provedl bleskurychle úhybný manévř. Modrobílé slunce, k němuž původně směřovali, se posunulo ke straně a zmizelo z dohledu čelní optiky.

"Rychleji!" zapípal kdosi tence za jeho zády. "To je ono. Zvládneme to."

Gucky, myšob, jediný Tolotův společník na tomto letu, seděl pod automaticky vybudovaným nárazovým štítem ve speciálním křesle z plastické energie. Huňatý mutant vykuleně civěl na údaje na ovládacím panelu.

"Účinnost stoupá!" zahřmělo z akustických polí. "Zásobník na třiceti procentech. Hvězda má mocnou přitažlivost. Zvyšuje se zrychlení. Vzdálenost ještě milion kilometrů."

Do všeobecného poplachu se ozvalo nervy drásající ječení: "Nebezpečí srážky! Nebezpečí srážky!"

Někde nablízku byla překážka.

Halut'an náhle svěsil všechny čtyři paže a prudce se obrátil na myšoba. Gucky seděl předkloněný v křesle a tiše sténal.

"Bolí to," přiznal Icho Tolot. "Mám dojem, že mi praskne hlava. Jsme bezmocní. Loď nás už neposlouchá."

Zhroutil se vnější ochranný štít. Syntron odeslal na hyperfrekvenci nouzový signál. Ohlásil nejasné hyperfyzikální strukturální otřesy a volal o pomoc. V konstrukci HALUTY II to praštělo a vrzalo. Icho v náhlém popudu vypnul nárazové pole kolem Guckyho křesla.

"Musíme vypadnout," prohlásil. "Ve vzduchoprázdnu máme alespoň nepatrnou šanci čelit neznámému protivníkovi."

Byli od hvězdy vzdálení stále ještě půl milionu kilometrů.

Halut'an zvedl opatrně myšoba z křesla i s jeho SERUNEM. Vstal a s Guckym v náruči vyběhl do chodby. Otvírací mechanismus nejbližší přechodové komory nefungoval, Tolot musel otevřít vnitřní přepážku ručně a tím ztratil drahocenné vteřiny. Přístroje bojového obleku mu potvrdily, že venku stále ještě zuří hyperbouře. Jeho plánovací mozek počítal na plné obrátky a došel k závěru, že bouře nemá s největší pravděpodobností přirozený původ.

Konečně stáli v komoře. "Jen klid, maličký," pošeptal Icho mutantovi. Položil ho v zadní části komory, zpevnil molekulární strukturu svého těla a vrhl se na vnější přepážku. I

přes krátký rozběh ji vyrazil z poloviny z rámu.

Z HALUTY II začal okamžitě unikat vzduch. Vír strhl Guckyho a Tolot ho zachytil činivkami právě včas. Připoutal ho ke svému bojovému obleku a společně vylétli ven.

Bouře uvnitř lodi se náhle utišila. Alespoň lokátory obou ochranných obleků nic nezaznamenávaly.

"To je dobře," zapištěl Gucky. Doufejme že..."

"Zde HALUTA II," ozvalo se slabě v jejich reproduktorech. "Lod' má k dispozici už jen deset procent energie. Mayday, mayday! Všem, kdo mě slyší. Nelze se už vymanit z gravitačního pole hvězdy!" Syntron ze sebe vzápětí vychrlil nejčerstvější polohu lodi. "Mayday! Mayday!"

Energetický výkon byl tak slabý, že volání o pomoc mohli slyšet nanejvýš oba trosečníci opodál.

Nejdřív to vypadalo, jako kdyby to s nimi osud myslel přece jen dobře.

"Tamhle!" vyjekl myšob a napřáhl paži.

Nad lodí, kterou si Halut'an sám sestrojil, se objevilo cizí plavidlo velikosti záchranného člunu.

"Délka třicet metrů, oválný tvar, průměr osmnáct metrů!" hlásil Tolotovi syntron červeného bojového obleku. "Objekt nelze identifikovat. Nepatří žádné známé základně ve Fornaxu."

Neviditelné ruce hmatly po obrovi a táhly ho k cizí lodi. Jak plánovací, tak běžný mozek mu napovídaly, že tahle mrňavá jednotka by klidně mohla mít na svědomí hyperbouři a její následky.

"Syntrone, máš půl hodiny na částečné obnovení toku energie," ohlásil Tolot HALUTĚ II. "Pak převedeš loď na stabilní oběžnou dráhu kolem hvězdy a počkáš, až někdo zareaguje na volání o pomoc."

Syntron mu však neodpověděl. Zřejmě mu definitivně došla šťáva.

Tažný paprsek škulal oběma těly čím dál zběsileji. Halut'an objal myšoba svými čtyřmi pažemi a tiskl ho k sobě, jak jen to šlo.

"Chtějí nás dostat na palubu," řekl Guckymu. "Vidíš něco, maličký?"

"Ne," odpověděl tiše mutant. "Vidím jen obrovskou černou díru, k níž se řítí mé vědomí. Pomoz mi, Icho! Jdou na mě mdloby!"

Halut'an byl bezmocný, protože cosi zastíralo i jeho smysly. Všiml si tmavého otvoru ve světlejším povrchu kosmického plavidla. Tažný paprsek je vlekl právě k němu. Udělal jediné, co mu v této situaci zbývalo. Oddělil od sebe plánovací a běžný mozek. A pak také on ztratil vědomí.

\* \* \*

Zpráva zastihla Shuuka ve slizové lázni. Předal mu ji robot. Ani v nejmenším chrononauta nerozveselila.

"Ekkeon Annek si tě vybral jako přísedícího. Máš se ihned vydat na cestu."

Annek byl nejvyšší soudce. Kdykoli volal, znamenalo to nějaké líčení.

"O co jde?" zeptal se Rakka Kossa prostřednictvím ultrazvukového impulsu stroje.

"O tom ve zprávě nic není," odpověděl robot a zmizel.

Kossa se převalil rozkošnický třikrát kolem své osy, naposledy ponořil chobot do blahodárného slizu a nakonec vylezl po rampě z kádě. Automatika mu okamžitě vysušila rosol na pokožce.

Shuuk uvažoval. Soudce si většinou vybíral přísedící pouze z bezprostředního okolí vůdce legionu. Tentokrát to vypadalo na jiný případ. Musel si pospíšet, chtěl-li se něco dozvědět. Vklouzl do ghattu a zamířil ke komunikačnímu panelu.

“Chtěl bych všechna podstatná data o nastávajícím procesu.”

Automat dodal chrononautovi v ultraslovesch a optických záznamech vše, co potřeboval. Tušení Rakky Kossy se změnilo v jistotu. Ekkeon Annek povolal přisedícího z každého domu, a ne jako obvykle z každého třetího. A vybíral si zdánlivě námatkou.

Shuuk se snažil pochopit pozadí tohoto postupu. Tak okázalé soudní líčení nevěstilo nic dobrého. Vyvolal si historickou paměť první kategorie a vyhledal si srovnatelnou událost. V posledních třech staletích nenašel nic podobného a dál do minulosti ho automatika nepustila.

Rakka Kossa měl náhle nakvap. Vzal to zkratkou vedoucí katapultovacími šachtami, které sloužily v případě nebezpečí k odpalování granátů a raket. Jinak se používaly pro přepravu kontejnerů se zbožím.

Přetlak ho málem připravil o vědomí. Katapult ho vystřelil z KHANORINKOPATHU do vesmíru; venku ho ulovila jedna z čoček a dopravila ho na palubu.

“Bylo mi sděleno, že chceš na CALLORBAZINT,” uvítal ho rawwský pilot.

“Jo, a koukej sebou hodit!” křikl na něj chrononaut.

Čočka opsala oblouk a vystřelila. Na štěstí se jedenatřicátý dům nacházel momentálně docela nablízku. Nedal se zaměnit s žádnou jinou orbitální stanicí, protože byl toho času největší.

Raww se spojil s letovým dispečinkem a bleskurychle dostal povolení k přímému přiblížení. Čočka se vrhla vpřed a zanedlouho prudce zabrzdila nad stanicí.

“Vezmi si vůz přistavený za komorou!” sdělil pilot Rakku Kossovi.

Shuuk mu poděkoval a zaujal postavení.

Na jedné z obrazovek se objevila hadice, kterou čočka vystřelila ke stanici, a zakrátko se přisála vzduchotěsně k otvoru, jenž se vytvořil na vnějším plášti CALLORBAZINTU.

Raww otevřel přechodovou komoru a vír vzduchu strhl chrononauta do hadice. Rakka Kossa si přitiskl údy co nejvíc k tělu, aby zmírnil odpor. Těsně předtím, než dorazil k domu, se poprvé dotkl hadice, aby zbrzdil pád, a doslova doskákal dovnitř. Zakrátko objevil úzké válcovité vozítko. Použil chodbu pro prominenty a zastavil bezprostředně přede dveřmi soudní síně.

Chrononaut vyskočil z vozu, prohnal se ještě otevřenými dveřmi snad současně s gongem. Hupsl na poslední volné místo v lavici porotců a teprve nyní měl čas zpracovat dojmy, které získal od chvíle, kdy vlétl do sálu.

Třicet porotců vázaných přísahou sedělo proti zástupcům obou stran. Jeden měl na starosti skupinu Shuuků, druhý jednu jedinou bytost. Nebylo pochyb, že Shuukové jsou žalobci a osamocený tvor je obžalovaný.

Nade všemi trůnil ve výši tří délek těla Ekkeon Annek.

Rakka Kossa pracně krotil svou nervozitu. Obžalovaný nepatřil k obyvatelům domů, pocházel zjevně zvenčí. Byl to tlustý bohatý Ginkoo, jeden z obchodníků s tronium-azintem.

“Líčení je zahájeno,” ozvalo se z Anneovy řečové masky. “Máme soudit případ vraždy našeho soukmenovce. Obžalovaný je obviněn z toho, že usmrtil člena domu TUROZABUNT.”

Na volné podlaze mezi oběma stranami sporu se vzápětí promítl záznam zachycující, co se stalo. Ginkoo se na něm rval s větším a silnějším Shuukem, a když se už zdálo, že podlehne, vytáhl zbraň a vypálil. Zasáhl Shuuka do horní části těla a vykouril mu mozek z hlavy. Oběť padla k zemi, jako by ji postihl výboj elektrického proudu.

“Nebudeme soudit pohnutky, jež vedly k tomuto odpornému činu, ani nebudeme zjišťovat, kdo byl v právu a kdo ne,” prohlásil Ekkeon Annek. “Naším úkolem je potrestat hanebnost jako takovou.”

Třicet shuukských porotců souhlasně zamručelo v hladině ultrazvuku.

Slova se ujal soudem ustanovený obhájce obžalovaného, rovněž Shuuk: “Žádáme o

ověření obrazového materiálu. Může jít o falzifikát."

"Zamítá se," rozhodl nejvyšší soudce.

Povolal k sobě robota s vyšetřovacím nálezem. Na rukou obžalovaného se našly zbytky kůže a krevní stopy. Zadřely se humanoidnímu Ginkovi při rvačce za ostré drápy, přestože Shuukové měli velmi tlustou, pevnou pokožku.

"Byla zajištěna střelná zbraň. Patří obžalovanému," zvolal zástupce žalobců. "Jednoznačně se prokázalo, že z ní vyšel výstřel, který usmrtil Ponama Croola."

Ekkeon Annek se obrátil na obhájce a zeptal se: "Má k tomu co dodat obžalovaný?"

Ginkoo mlčel a jeho shuukský zástupce zavrtěl hlavou.

"Opravdu ne?" dotíral nejvyšší soudce. "Nedlužil Ponam Crool obžalovanému peníze? Urazil nějak jeho rodinu? Nebo se dopustil trestného činu souvisejícího s tronium-azintem?"

"Je to právě naopak," konstatoval zástupce TUROZABUNTU. "Spor vznikl kvůli tomu, že Ginkoo manipuloval s váhou, na níž se váží náklad. Když to Ponam Crool zjistil, ustoupil od obchodní smlouvy. Tím znemožnil Ginkovi jakékoli návštěvy ve svém domě. Je to snad důvod k vraždě Shuuka?"

Rakka Kossa obdivoval verbální schopnost žalobce. Ještě než dořekl poslední větu, získal na svou stranu všechny porotce.

Zdálo se, že Ekkeon Annek to cítí stejně. "Odebereme se k poradě, a pak vyneseme rozsudek," oznámil. "Porada se koná s vyloučením veřejnosti."

To znamenalo, že bude probíhat v ultrazvukovém rozsahu, v němž mohli poslouchat všichni Shuukové. Jen Ginkoo nesměl slyšet ani hlásku.

Netrvalo ani třicet vydechnutí a porotci se shodli. Rakka Kossa seděl na dolním konci lavice a připadla mu povinnost oznámit nejvyššímu soudci jednohlasný závěr všech třiceti porotců.

"Ginkoo se tímto odsuzuje k zprostředkované smrti. Kdo pohrdá životem jiné bytosti, nezaslouží si úctu. Rozhodli jsme se svěřit potrestaného nezměrné dobrotě planety."

Ekkeon Annek učinil předepsaný předposlední úkon líčení. Obrátil se k obžalovanému a zeptal se ho: "Slyšel jsi. Jsi skutečně Arontellmor?"

"Ano, jsem," pronesl tenkým, sotva slyšitelným hláskem humanoid.

Nyní nemohl nejvyšší soudce ani v nejmenším pochybovat o tom, zda nebyl odsouzen nevinný tvor za čin, kterého se dopustil někdo jiný. Obrátil se na Rakku Kossu a řekl: "Chrononaute z domu KHANORINKOPATH, svěrujeme odsouzeného do tvé péče. V předepsané lhůtě dvanácti hodin dopravíš Ginka dolů na planetu. Nechť jej Torric sám dožene k šílenství. Soudní líčení je skončeno."

Tři roboti vzali Arontellmora mezi sebe a vyvedli ho před síň, kde počkali na chrononauta. Rakka Kossa se loudal za nimi. *Proč já?* ptal se v duchu. *Vždyť to může udělat stejně dobře kdokoli jiný.* Neodvážil se však kritizovat rozhodnutí nejvyššího soudce. Toto líčení beztak probíhalo úplně jinak než většina ostatních. Nešlo v něm o střet zájmů jednotlivých domů, nýbrž pouze o potrestání vraha zvenčí. Jen málokdy došli Shuukové k jednohlasné shodě jako v tomto případě.

"Následujte mě!" přikázal chrononaut robotům. "Ať to máme za sebou."

\* \* \*

"Gucky, slyšíš mě?"

Myšob otevřel na zkoušku jedno oko a zamrkal na svého druha. "Slyším," zaskřehotal tak, že málem nepoznal vlastní hlas. "Icho, to je štěstí, zeje po všem. Co dělá HALUTA II? Regenerace už...?"

"Tady nejsme na HALUTĚ II," odpověděl Tolot pohřebním hlasem, odtáhl se a odkryl Guckymu výhled.

Ten teprve nyní otevřel i druhé oko. Stále ještě pochybovačně pohlédl vzhůru Strop byl odporně šedožlutý a přecházel téměř nepostřehnutelně ve stěny. Vlastně to ani nebyly stěny, nýbrž bublinovité cosi s fialovými výklenky a křiklavě zelenými výstupky. Na mnohých z nich byly vidět červené skvrnky. Ty připomněly myšobovi puchýřky, jež naskakovaly lidským mláďatům, když před tisíci lety dostala nemoc zvanou plané neštovice.

V tu ránu byl na nohou. Zhluboka se nadechl a vycenil lesklý hlodák. "Vzduch se dá dýchat a je pro nás zcela neškodný," prohlásil.

"Máš pravdu," připustil pikosyn. "Jak to víš?"

"Jak to vím?" opakoval užasle Gucky Vykulil oči, zastříhal ušima, odhodlaní otevřel přílbu a vyhrkl: "Icho, jak to vím?"

"Nemám tušení, maličký. Já to ale vím také. Můj syntron mi ostatně oznámil, že máme dnes třiadvacátého ledna dvanáct set devadesát."

"Třiadvacátý... ledna... devadesát? To není možné!" Myšob se okamžitě zeptal pikosynu svého SERUNU, zašklebil se a zapištěl: "I on to tvrdí! Vy si z nás děláte srandu! Tak to ne."

"Už jsem prověřil svůj syntron," řekl mu Halut'an. "Nikdo s ním nemanipuloval. Datum souhlasí."

"To jsme byli v bezvědomí devět měsíců?"

To nemohla být pravda. Záznamy ani jednoho z automatů neobsahovaly nic, co by tomu nasvědčovalo. Kromě toho by SERUN nebyl schopen udržet svého bezvědomého nositele naživu devět měsíců.

"Máme jednoznačně výpadek paměti," pokračoval Gucky. "Nevíme, co se v té době dělo. A v syntronu nám chybějí záznamy, což opět svědčí o tom, že byl přece jen manipulován. Naše argumentace se točí v bludném kruhu." Pozvedl ručky a zaskřehotal: "To je neuvěřitelné! Někdo nám ukradne čas a my nevíme, co se stalo."

"Máš pravdu," řekl Tolot tiše, a přece myšoba pořádně zabořily ušní bubínky. "Namáhal jsem si oba mozky, ale nic mě nenapadlo." Halut'an si bedlivě prohlížel zařízení místnosti, v níž se nacházeli. V nevyklenutých plochách snadno rozeznal obrazovky. Jakási konzola se vzpřímenými ohebnými ostny připomínala ovládací mechanismus. Na plošině stála tři různě velká a tvarovaná křesla. Největší z nich se tak tak hodilo pro Halut'ana, zatímco nejmenší bylo pro Guckyho pořád ještě dost rozměrné.

"Můj plánovací mozek však navrhl nejpravděpodobnější variantu," pokračoval Icho Tolot. "Ta předpokládá, že čas, který nám chybí, jsme strávili letem sem. Nezapomeň, že máme cíl a úkol. I když nemám ponětí, odkud o tom vím..."

"Já jsem na tom úplně stejně," přisvědčil Gucky zamyšleně. "Tuším, že máme nějaký úkol, nemohu si ale vzpomenout, kdy, kde a proč jsme ho dostali." Zašmátral v pravé vnější kapse SERUNU a když zase vytáhl ruku, držel v ní kovově modrý předmět velikosti vlastní pěsti.

"Infobox zůstal naštěstí neporušený," vydechl s úlevou. "Radši ani nemyslet na to, co by se stalo, kdyby se na dlouhé cestě porouchal."

"Infobox?" divil se obr a zažíral na přítele rudě žhnoucíma očima. "Nemůžu si vzpomenout... Aha, už vím... Je to celé velmi podivné..."

Také Tolot vytáhl svůj infobox a důkladně ho prohlédl. Velmi rychle poznal, že jde o dvě části trojrozměrného puzzle. Tvar obou infoboxů poukazoval jednoznačně na to, že do sebe zapadají. Podal svůj díl myšobovi a vyzval ho, aby složil schránky dohromady.

Nešlo to. Obě části se k sobě nepřiblížily na víc než na dvacet centimetrů. Blíž k sobě je nedokázal dát ani nesmírně silný Halut'an.

"Měli bychom to zkusit pomocí vybavení našich obleků," navrhl obr.

"Radši ne," namítl Gucky. "Pust' mě k tomu! Jsem zachránce univerza, tak se mi snad povede složit ty krámy dohromady."

Bylo na něm vidět, jak se soustředí. Oči upřel pevně na obě schránky, hnědé chlupy na

horní straně uší se mu zježily vypětím - ale nic se nestalo. Myšob zklamaně povolil napětí a rozzuřeně vyvřiskl: "Nejde to! Ty dvě věcičky se prostě vzpírají. Nedokážu je pořádně uchopit, natož abych jimi pohnul."

"Třeba to nebude tak důležité," uklidňoval ho Tolot. "Prostě jsou součástí našeho úkolu, ale netýkají se přímo nás."

Přesto prozkoumali infoboxy pomocí přístrojů svých obleků. Nedaly se ani otevřít, ani nějakým způsobem aktivovat.

Gucky přešel pohledem naposledy po schránce a rychle ji zastrčil zpátky do kapsy. "Nesmíme je ztratit. Musíme udělat všechno pro to, aby se nepoškodily nebo nezničily," špitl skoro nábožně.

"Nebo aby nám je někdo neukradl," doplnil ho Tolot hřmotně. "Budu ji bránit s nasazením života."

Halut'anova slova opět vyvolala v mutantovi mlhavou vzpomínku. Lehce sebou trhl a pohroužil se do sebe. A najednou to měl. Oba infoboxy obsahovaly důležité informace pro Jii'Nevver.

„Máme úkol!" vyhrkl. "A máme také cíl."

Jejich cíl se jmenoval Curayo a byla to jediná planeta slunce Minzant. Jeho soustava se nacházela v Puydoru. Nevěděli však, v které části univerza leží tato galaxie. Nicméně z odlehleho kouta paměti se Guckymu vynořila informace, že je vzdálená asi čtyřicet pět milionů světelných let od Mléčné dráhy.

Icho Tolot pohlédl na svého společníka. Vypadalo to, jako by Halut'an dostal stejnou informaci v téže chvíli. "Čtyřicet pět milionů světelných let," zabrumlal. "To je hodně daleko. K čemu nám ale je, že to víme?"

"Máme vysvobodit Jii'Nevver," odpověděl mu spontánně Gucky. "Konečně úkol pro zachránce univerza, který má smysl!"

Kdo nebo co je Jii'Nevver, si nedokázali vzpomenout. To, že ji mají vysvobodit, však logicky znamenalo, že ji určitě vězní někde na Curayu. Patrně v nějaké stavbě s vysokými zdmi. To bylo přesně to pravé pro bojítele překážek, jako byl Halut'an.

"Teď už také vím, kde jsme," prohlásil Ichó Tolot a několika kroky přešel místnost. Strop měl nanejvýš třicet centimetrů nad hlavou. "Tohle je VUNGUAR, naše loď."

Gucky sledoval přítele, který pomalu trpělivě přecházel sem tam.

"Když jsme dorazili do Fornaxu, byl jsi ještě v počátečním stadiu puzení," připomněl obrovi. "Chtěli jsme se tehdy podívat na to, co se hraje za hru u Galaktické gardy, a potom odletět do NGC 1313 (NGC – New General Catalogue), údajné Kummerogovy domoviny. Zřejmě z toho nebylo nic. Vzpomínáš si, jak a kde jsi prodělal puzení?"

Icho Tolot zamyšleně zavrtěl hlavou a po chvíli řekl: "Ať se snažím sebevíc, nedokážu si to vybavit. Moje puzení po nebezpečí a dobrodružství muselo ústat samo od sebe. Nebo jsem se vyřádl tady na VUNGUARU. Pojd', Gucky, podívámé se, jestli je ta kocábka ještě schopná létat."

Myšob se vydal na obhlídku po lodi, zatímco Halut'an se lopotil s řídicím mechanismem a pokoušel se oživit obrazovky.

## 2.

Časonor opustil dům a jen velmi mírně zrychloval. Z letového dispečinku přišel udivený dotaz, neboť každé plavidlo mělo podle předpisů opustit oblast u citlivé domovní stěny co nejrychleji.

"Promiň, neudělal jsem to schválně," uklidnil Rakka Kossa letovoda. "Prostě jsem se nesoustředil."

"Řídíš časonor sám?"

“Přirozeně,” odpověděl chrononaut. Bylo to tak předepsáno při přepravě vezňů.

Raww na druhém konci nevěděl – stejně jako nikdo z těch, kteří se nepodíleli na soudním líčení - nic o způsobu, jak se má s odsouzeným dál nakládat. Okamžitě ale pochopil, oč při tomto letu jde.

“V pořádku. Necht’ tě Torric ušetří!” vykřikl letovod.

Chrononaut mu zdvořile poděkoval a Raww zrušil spojení. Rakka Kossa se otočil a pohlédl na Ginka. Roboti ještě před startem přikurtovali obchodníka do shozového modulu. Visel v něm schlíple a netvářil se zrovna nadšeně. Byl jen poloviční oproti pilotovi. Křehké údy s prapodivnými klouby se mu ochable klátily v popruzích stejně jako hlava, o níž zlé jazyky tvrdily, že v ní má tato bytost mozek. Shuuk se domníval, že ho má ve spodní části tlustého, sádelnatého těla. Bylo však už příliš pozdě, aby to zkoumal. Nesměl se Ginka dotknout, pokud nechtěl riskovat, že se vězeň vyprostí z popruhů a vrhne se na něj jako na chudáka Ponama Croola.

“Měl bys být rád, že za chvíli bude po všem,” ozvalo se z chrononautovy řečové masky. “Nezabijeme tě, ale dáme ti slušnou šanci. Ať o tobě rozhodne osud. Když ti bude příznivě nakloněn, jednoho dne se vrátíš. Bude-li tě však chtít potrestat, nedožiješ se příštího dne. Možná ti ještě předtím povolí vykonat poslední dobrý skutek a umožní ti spatřit úložiště tronium-azintu.”

Ginkoo neodpovídal, ale neustále mu cukalo v tučném obličejí s širokými ústy a v bachratých lalocích mezi krkem a čelistmi. Oči upíral na podlahu a v pozoruhodné kožešinové pokrývce hlavy mu jiskřilo a praskalo. Tlustý výrůstek uprostřed humanoidova obličejí připomínal Rakku Kossovi drtič odpadků. Tomuto poslání protiřečily dvě dírky ve výrůstku, kterými Ginkoo dýchal.

Shuuk zapnul jednu z lokalizačních obrazovek a řekl potíciému se obchodníkovi: “Podívej se na ten svět pěkně shora, Arontellmore. Nevypadá mírumilovně? A přece je na něm spousta nástrah a překvapení. Kdo vstoupí na jeho povrch, nevyřeší nic surovým násilím. Inteligence a intuice - to jsou zbraně, které dávají jakous takous šanci na přežití.”

Ginkoo otevřel široká ústa a vypouštěl z nich bublavé zvuky.

“Poslouchej mě dobře!” říkal chrononautovi. “Udělám z tebe boháče. Už nebudeš muset hromadit tronium-azint, protože budeš žít z toho, čím tě obdaruju, chápeš? Přenechám ti celé své jmění.”

“Proč? Co bych měl udělat?”

“Nech mě naživu! Schovej mě v nákladovém prostoru! Tvař se, jako že jsi mě shodil na planetu!” Ginkoo zvedl hlavu a doslova probodával Rakku Kosso pohledem. “Počkej, neodpovídej hned! To ještě není všechno. Budeš tak bohatý, že si budeš moci koupit vlastní obrovský dům. Přirozeně to nemusíš udělat kvůli mně. Mysli ale na moje děti!”

“Ty máš děti?”

“Víc než čtyřicet. Jsou světlem mých nocí.”

Rakka Kossa myslel na vlastní potomky, které chtěl dřív nebo později přivést na svět, jakmile vydělá dost na těžbě tronium-azintu. Zdálo se, že to Ginkoo myslí doopravdy, a znělo to vskutku lákavě. Přesto měl před sebou obchodníka a ti, jak známo, lhali snad i po smrti.

“Promyslím si to,” chrononaut doufal, že řečová maska správně použila nezávazný tón. “Uvědom si ale, že mi může trvat několik oběhů kolem planety, než se rozhodnu, a máme na to jenom dvanáct hodin. Jedna už uplynula.”

“Ještě jedno řeknu,” naléhal tlamatý humanoid. “Patří mi podíl v jedné společnosti, která pracuje pro informační centra v Puydoru. Všechny národy i jednotlivé bytosti se dozvědí, jaký jsi hrdina. Povzneseš se do vrstvy nejbohatších, nejslavnějších osobností galaxie. A díky mně vstoupíš do dějin. Mé záznamy zachytí všechny tvé hrdinské skutky.”

Chrononaut nijak nereagoval na vodopád humanoidových slov.

Arontellmor si odkašlal, olízl si odulé rty a zachrčel: “Ty mi nevěříš?”

“Ale ano,” odpověděl Rakka Kossa rychle. “Jen se ptám, jestli to všechno chci. Shuuk považuje v životě za důležité jiné věci.”

Věděl, že pokud by se takto změnil jeho život, změnilo by se i všechno ostatní. Ztratil by přátele a důvěrníky, jako je třeba Rappa Corra, že už by se nikdy nepodíval dolů na nádhernou planetu ani nahoru ke slunci. A přišel by také o spoustu dalších věcí.

Rozhodl se v témž okamžiku, aniž se však vyslovil.

Časonor klesal rychle a povrch pustého světa pod nimi se blížil. Zatím ještě byli desetinásobně vzdáleni od místa shozu, ale Rakku Kossovi nezbývalo mnoho času. A Ginkoo jako by to vycítil.

“Udělej to, prosím!” zaškemral. “Přijmi mou nabídku! Nic neztratíš a já získám zpátky alespoň svůj život.”

“Zabil jsi Shuuka. Proto si s tebou žádný Shuuk nezádá. Torric, Pán časů, si tě buď odnese, nebo tě ztratí. Neovlivníš to. Drž se pevně. Nemůžu pro tebe moc udělat. Osud to s tebou ale zatím myslí dobře. Trichronograf ukazuje, že se v oblasti shozu nachází pole vleklého času. Měj se!”

Vzápětí chrononaut překlopil shozový modul a Ginkoo se udeřil tvrdě hlavou o kovovou konstrukci. *Proč se nedrží?* pomyslel si chrononaut.

Arontellmor se rozkřičel a začal žebrotit. Na Rakku Kosso to nijak nezapůsobilo.

Časonor dosáhl předepsané vzdálenosti od povrchu planety a Shuuk katapultoval modul z kabiny. Vystřelil do hloubky, zažehly se řídicí trysky a snášely ho dolů. Zapnul se chemický pohon a zbrzdil pád na snesitelnou míru.

Rakka Kossa pozoroval postavu přikurtovanou v konstrukci. Humanoid se třepotal a pořád řval. Po obličejí mu stékala jakási tekutina. Chrononaut se vyděsil. Nedovedl si vysvětlit, odkud se vzala. Modul se rychle scvrkával a zakrátko už Ginka neviděl. Věděl, že nikdy nezapomene pohled na jeho nepřírozeně otevřená ústa.

Počkal, až modul odeslal signál, že přistál a otevřel se. Bylo zřejmé, že ho Ginkoo může nyní opustit a pohybovat v poli vleklého času.

“Snad budeš mít kliku,” zašeptal Shuuk. “Jenže jsi mi zabil soukmenovce. Náš národ není zrovna početný. Necht’ si tě vezme Torric. A nejradši teď hned.” Vzápětí zvýšil rychlost časonoru a spojil se se svým domem.

“ERNIUM IV KHANORINKOPATHU,” vyslal ultrazvukové hlášení. “Úkol splněn. Odsouzený Ginkoo se nachází Curayu.”

\* \* \*

Na VUNGUARU bylo několik prázdných malých kajut a strojovna umístěná na zádi. Přepážky se otvíraly automaticky; pouze k otevření přechodové komory v zadní části vejčitého plavidla bylo zapotřebí znát kód. Myšob musel pokládat obě ruce v měnícím se pořadí na několik polí. Dělal to tak samozřejmě, jako kdy s touto lodí proletěl už půlku vesmíru.

Možná to byla dokonce pravda, alespoň tomu ledacos nasvědčovalo.

Gucky se spojil s Tolotem a vylíčil mu, co viděl. “Jsme na palubě sami. Nepřijímám myšlenkové impulzy jiných bytostí. Ani kajuty nevypadají, že by je někdo používal. Zdá se, že jsme dorazili na VUNGUAR docela nedávno.”

To bylo v rozporu s jejich dosavadními úvahami. Icho Tolot na to okamžitě upozornil svého společníka.

“Je mi líto, velký příteli,” odpověděl myšob. “Já to nevyřeším. Teď jsem momentálně ve strojovně. Původ techniky je mi naprosto neznámý. Všechno je uložené v cizorodých kontejnerech. Vypadá to na modulovou stavbu, jakou jsme už viděli mockrát. Hlasitost provozu je minimální. SERUN registruje emise energie, jaké se vyskytují u starodávných

pohonů galaktických lodí. A teď se podrž, Icho! VUNGUAR má k dispozici jeden jediný motor, který dosahuje nadsvětelné rychlosti a umožňuje lineární let."

"To by znamenalo, že nejsme v Puydoru. Patrně nás cesta tam ještě čeká. V téhle prťavé lodi v žádném případě nepřekonáme tak obrovskou vzdálenost do cizí galaxie. Něco se tedy s VUNGUAREM musí stát. Měl by ses vrátit na velitelský můstek."

Gucky uposlechl. Když vešel do kabiny, v níž přišli k sobě, právě se rozsvítila první obrazovka. V pozadí na ní bylo vidět žltorudé slunce. V popředí se vznášela ve vesmíru ve vzdálenosti asi deseti milionů kilometrů od lodi kulatá planeta.

"Vzdálenost planety od slunce činí tři sta pět milionů kilometrů," oznámil jim pikosyn. "Průměr je jedenáct tisíc dvě stě kilometrů. Vyhodnocení spektrálních čar ukazuje na snesitelnou atmosféru s obsahem kyslíku."

Na oběžné dráze kolem cizího světa bylo zavěšeno celkem jednatřicet kosmických stanic různých tvarů a velikostí. Největší z nich byla plošina o rozměrech 4x3x7 km, s bizarními nástavbami nahoře i dole.

Z měření přístrojů SERUNU a Tolotova bojového obleku vyplynulo, že v té oblasti panuje čilý lodní provoz. Tucty malých plavidel podobných světluškám křižovaly mezi jednotlivými stanicemi. A také tam vládl neustálý radiový provoz na všech možných frekvencích. V tomto chaosu se však nedal vysledovat žádný řád. Syntrony obou obleků identifikovaly půl tuctu různých jazyků, z nichž členové posádky VUNGUARU neznali ani jeden.

Icho Tolot odhodlaně stlačil dopředu dva nejspodnější ostny v levé řadě. Lod' sebou mírně trhla a na pravém okraji obrazovky se rychle táhla zdola nahoru dlouhá řada symbolů. Zjevně se také změnila perspektiva.

"Vzdálenost se snižuje na devět, osm, sedm milionů...", hlásil Guckyho pikosyn.

"Pohonná jednotka připomíná výkonnosti motory vesmírného tryskáče," prohlásil Halut'an, obrátil se na myšoba, upřel na něj rudě žhnoucí oči a dodal: "Ale to je taky jediné, co mi v téhle lodi připadá povědomé."

"Opravdu? Vlastně mám spíš dojem, jako bys ses v řízení VUNGUARU výborně vyznal."

"Pravděpodobně mi slouží další vzpomínka, kterou potřebujeme při pátrání po Jii'Nevver," zabrumlal Icho Tolot.

Přiblížili se k planetě na jeden milion kilometrů. Halut'an pustil oba ostny. Lod' sebou opět lehce trhla a značilo to, že bleskurychle reagovala na signál. Vzdálenost od povrchu planety se už neměnila.

"Fantazie!" zajásal obr. "Pohon musí mít zpětnou vazbu na gravitační systém téhle sluneční soustavy. Jinak se nedají vysvětlit extrémně krátké reakční časy VUNGUARU."

"No a co?" zamumlal Gucky. "Zato rozlišení jazyků postupuje mnohem pomaleji. Alespoň to vypadá, že mají nějakou univerzální dorozumívací řeč."

Myšob mezitím v radiovém babylonu objevil jazyk, kterým se v éteru hovořilo skoro ze tří čtvrtin.

"Připrav se na překvapení!" křikl Gucky na Tolota a zavřel oči.

Soustředil se na stanice okolo planety a otevřel svého ducha myšlenkovým impulzům cizích bytostí. Nejprve zachytil pouhé šumy. Ty posléze zesílily a proměnily se v nerozluštitelnou směsici tisíců myšlenek. V jeho vědomí to bzučelo jako ve včelíně a začala se mu z toho motat hlava. Zablokoval přemíru dojmů a otevřel oči dřív, než ztratil vědomí.

Icho Tolot na něj upřeně hleděl. Mutant zavrtěl hlavou a řekl: "Je to strašný galimatyáš, to ti povím. Musím na to jinak, cíleněji. Může to ale ještě chvíli trvat." Spokojeně blýskl hlodákem a dodal: "Zatím mi udělej mrkvovou šťávu."

"To je fór," komentoval Halut'an Guckyho pokus zlehčit situaci.

Myšob se soustředil na malou stanici, která byla nejbliž VUNGUARU. Postupně se z

džungle mentálních impulzů vykryštovaly první jasné myšlenky bytosti, jež přemýšlela intenzivněji než ostatní.

Jmenovala se Cornol-Sii a patřila k národu Rawwů. Podle doprovodných představ se dalo soudit, že jde o příslušníka ještěřního národa.

"Cornol-Sii," zašeptal Gucky, aniž otevřel oči. "Slouží na stanici KHANORINKOPATH vůdce legionu Dukkena Haussy, příslušníka národa jménem Shuukové. Haussa je úspěšný, vážený chrononaut."

"Řekl jsi chrononaut?" zahřímá Halu'an. Naštěstí výklenky a výstupky ve stěnách velitelského můstku tlumily jeho hlas na přijatelnou míru.

"Ano. Termín v řeči Rawwů jednoznačně znamená chrononaut. Cornol-Sii si myslí, že jsou větší a bohatší domy než KHANORINKOPATH. Přesto patří Dukken Haussa k nejzkušenějším členům svého cechu tady v... Ano, to je ono! Moje podezření se potvrdilo, Icho."

Mutant otevřel oči a pohlédl na obra. "Myslí na sluneční soustavu. Slunce se jmenuje Minzant a planeta Curayo!" vyhrkl.

"Třeba ses přeslechl." Gucky se opět soustředil, a pak rozhodné zavrtěl hlavou. "To je vyloučeno," namítl. "Curayo má nejbohatší ložiska vzácného nerostu zvaného tronium-azint v celém Puydoru. Jsme u cíle, Icho! Neptej se mě, jak jsme se sem dostali, ale VUNGUAR nás během devíti měsíců přepravil do vzdálené, dosud neznámé galaxie."

"Puydor," opakoval Icho Tolot, "Curayo."

Gucky blýskl hlodákem a ukázal na obrazovku. "Někde tam dole na Curayu drží v zajetí Jii'Nevver," prohlásil. "Jsem si tím jistý. Počkej, pokusím se najít myšlenky toho významného Shuuka jménem Dukken Haussa."

Rozptýlilo ho tiché bzučení. Začal žhnout jeden z ostnů v pravé řadě. Současně se rozsvítila další obrazovka. Na ní se objevil Raww a promluvil na Halu'ana nejběžnějším jazykem. Tolot odpovědi v interkosmu a omezil se na výrazy, jež mívají v repertoáru zvědaví radisté.

Odkud, kam, jména a počet členů po sádky a tak. Pro jistotu nesdělil skutečný důvod, proč přiletěli ke Curayu. Věděl, že většina vlád a úřadů ve známém univerzu nevidí zrovna ráda ty, kteří se chystají někoho osvobodit.

Gucky se soustředil na Rawwa a odposlouchával jeho myšlenky. Šlo mu to čím dál lépe. Ještěří tvor se jmenoval Morard-Iri a byl velitelem stráže na KHANORINKOPATHU. Bylo na něm vidět, že Halu'anův mohutný zjev na něj udělal obrovský dojem. Dovedl si představit, že by tenhle velikán mohl být dobrým chrononautem. Nicméně myšob zaznamenal v mentálních impulzech ještěřního tvora také zlost. Ta se však týkala skutečnosti, že cizinci mluvili neznámou řečí a neovládali kunio.

Morard-Iri ze sebe vychrtil záplavu slov a zakázal cizí lodi, aby se dále přibližovala, dokud se uspokojivě nepředstaví. Desetkrát za sebou se zeptal Tolota, zda mu rozuměl. Gucky to příteli přetlumočil a Halu'an to desetkrát potvrdil interkosmem.

Zdálo se, že Raww je spokojený, přesto horečně přemýšlel. Pídil se po tom, zda by byli nově příchozí schopni začlenit se do chrononautského týmu vůdce jeho legionu. A samozřejmě by se také museli osvědčit dobrým chováním. Doufal, že je tomu naučí. Vzápětí Morard-Iri zrušil spojení.

Myšob informoval Icho Tolota o svých nejnovějších poznatcích. "Nesmíme je dráždit, to by nám ublížilo," poznamenal na závěr. "Měli bychom s nimi navázat přátelský vztah a opatřit si další informace. Podej mi ruku, Icho!"

Halu'an beze slova ucukl.

"Co je?" vyhrkl Gucky a přivřel oči. "Zapomněl jsi, proč jsme tady? Musíme co nejdřív osvobodit Jii'Nevver."

"Nesmíme vyděsit obyvatele stanice. Ať už chápou pod výrazem chrononaut cokoli,

musíme počítat s tím, že se ještě nikdy nesetkali s parapsychickými schopnostmi. Mohli by si vyložit naše překvapivé zjevení jako nepřátelský akt a měli bychom hned od počátku potíže."

Gucky uznal, že Icho Tolot má pravdu, a oba přátelé trpělivě vyčkávali.

\* \* \*

Od KHANORINKOPATHU se oddělily tři čočkovité lodě s průměrem čtyřicet metrů. Rozlétly se do vějíře a vydaly se různými směry.

"Opatrně!" vykřikl varovně Halut'an. "Chtějí nás vzít do kleští!"

Myšob se znovu soustředil. Morard-Iri nebyl na palubě žádné z čoček. Nepřijímal odtamtud žádné myšlenky, šlo tedy zřejmě o plavidla obsazená pouze roboty. Zaměřil se tedy na stanici. Zakrátko se mu podařilo zachytit stopy myšlenek velitele stráže. Byly plné očekávání a napětí. Oba cizinci, které spatřil na monitoru, vzbudili jeho zvědavost.

Morard-Iri nechystal žádnou léčku. Chtěl jen získat jistotu. Stejně tak postupoval u všech lodí, jejichž identifikace neprobíhala hladce.

Kdybys věděl, pomyslel si Gucky. Možná ti někdy povím svůj životní příběh. Naděláš si do kalhot, jestli tedy nějaké vůbec nosíš.

Translátory ohlásily připravenost. Zpracovaly dostatečné množství jazyka kunio a našly klíč k jeho rozluštění. Probíhala srovnání posledních slov. Icho Tolot rozpráhl paže a roztomile zamroukal. Vzápětí se obnovilo audiovizuální spojení. "Přicházíme s pokojným úmyslem," prohlásil Halut'an. "Morard-Iri, hovoříš s Icho Tolotem z národa Halut'anů. Maličký tvor po mém boku je myšob jménem Gucky."

Jak se dalo očekávat, Raww ani nehnul brvou. Ještěří bytosti neměly žádnou mimiku, jež by stála za řeč.

"Icho Tolot a Gucky," hlesl. "Odkud přicházíte?"

"Ze vzdálené galaxie jménem Mléčná dráha," doplnil přítele Gucky. "Chceme se stát chrononauty. Prvek tronium-azint slibuje bohatství a vážnost." Stále ještě se soustředil na velitelovo vědomí.

"To jste na správné adrese," odpověděl Raww.

Jeho myšlenky dostaly pobavené zabarvení. Gucky si v nich četl jako v otevřené knize a dozvěděl se, že denně vyhledává soustavu Minzant spousta dobrodruhů. Jen málo z nich však dosáhne toho, o čem sní. Většinu z nich už nikdy nikdo nespátí, protože se nevrátí z Curaya.

"Představili jste se," pokračoval Morard-Iri. "Přiletí k vám průzkumné komando a navede vaši loď do domu. KHANORINKOPATH vás vítá."

Raww uvažoval dál. Myslel na řadu dobrodruhů vyškrtnutých ze seznamu chrononautů, protože uvízli navždy na planetě v časových pastích.

"Děkujeme ti," řekl Halut'an. "A těšíme se na setkání."

Raww ukončil spojení. Přiblížily se k nim tři čočky a vytvořily půlkruhovitou doprovodnou formaci. Tažnými paprsky zachytily malé plavidlo a vlekly je čím dál rychleji ke stanici.

Halut'an ustoupil od konzoly s ohebnými ostny, obrátil se na přítele a zeptal se ho: "Jsou jejich úmysly mírumilovné?"

"Ano. Není žádný důvod k obavám." Gucky vzápětí sdělil Tolotovi, co se dozvěděl z myšlenek velitele stráže.

Halut'ana se náhle zmocnil podivný neklid. Nevydržel na jednom místě. Rázem velitelským můstkem sem tam a zničehonic se prudce zastavil. "Jii'Nevver," zahalekal. "Ať už je to kdokoli nebo cokoli, už začínám chápat nebezpečí, v němž se nacházíme. Co nás asi čeká na Curayu, Gucky?"

Myšob si zapřel v SERUNU pěstičky v bok. "Můžeš třikrát hádat, přerostlíku!" zvolal

pobaveně. "Přirozeně že jedno z největších dobrodružství v univerzu. Jako už tolikrát za posledních dva a půl tisíce let. Bylo by trapné, kdybychom je nezvládli jako obvykle bravurně."

Ukázal na monitor, na němž byl vidět vesmír nad Curayem. V atmosféře planety se lámalo světlo a vypadalo to, jako by tam vznikaly tisíce hvězdiček. Nějaké malé kosmické plavidlo vylétlo ze stanice a zamířilo dolů k pustému světu.

"Tady je fakt živo!" vykřikl Gucky užasle. "Určitě se tu nebudeme nudit. Zakrátko vzlouzneme dovnitř. V mentální sféře bzučí KHANORINKOPATH jako terranský včelí roj. Dům, jak říká stanici Morard-Iri, jenom kypí životem."

Orbitální stanice se před nimi valem zvětšovala do všech stran. Ve směru letu se náhle rozzářil oranžový obdélník, na jehož lemu blikala modrá světla. Tři čočky k němu zamířily a táhly za sebou VUNGUAR. Halut'an se mezitím pokoušel častovat malé plavidlo sprškou kunia a čekal, jak zareaguje. Čekal marně. Ať už jim dal VUNGUAR kdokoli, ze soustavy Minzant nepocházel.

Celou obrazovku vyplnilo osvětlení hangáru. Gucky udržoval i nadále mentální spojení s Rawwem. Dozvěděl se, že konvoj dorazil do cíle. VUNGUAR dosedl na vyznačenou plochu a tři čočky se mu držely nablízku. Svědčilo to však spíš o přísných bezpečnostních předpisech, než o nedůvěře Morard-Iriho.

"Jsme na místě," oznámil myšob a capkal k přepážce. "Jdeš taky? Jsem si jistý, že ti chlápci budou koukat jako zjara."

Icho To lot souhlasně zachrochtal. Vycenil chrup a zablýskaly se dvě řady mocných bezvadných kuželovitých zubů.

Přátelé považovali za samozřejmé, že se zdrží na KHANORINKOPATHU jen tak dlouho, jak bude nezbytně nutné. Jejich cíl se nacházel dole na Curayu. Stále ještě nevěděli, kde přesně by měli hledat.

Oba tak rozdílní tvorové si ohmatali obleky v místě, kde měli ukryté infoboxy. Když se ujistili, že jejich poklady jsou tam, kde mají být, vydali se na cestu k přechodové komoře.

### 3.

Rappa Corra už čekal, když Rakka Kossa opustil časonor a zamířil do relaxační místnosti. "Jsi hrdina domu," přivítal ho "Ještě nikdy předtím nevyvolil nejvyšší soudce nikoho z KHANORINKOPATHU, aby dopravil odsouzence dolů na Curayo. Máš můj obdiv."

"Je mi hrozně," odpověděl chrononaut a zmizel rychle ve dveřích.

Rappa Corra se ale nedal. Vešel za ním a usedl na vedlejší polštář. "Nechápu, jak ti může být špatně. Měl bys mít vlastně radost. Napomohl jsi vítězství spravedlnosti."

"O to nejde. Podařilo se mi nahlédnout do hlubin duše toho Ginka. A dost mě to vyděsilo. Zpočátku jsem s ním cítil soucit. Otřásala mnou představa, že bude muset tam dole bojovat o holý život bez trichronografu. Vnímal jsem skoro fyzicky, v jakém šoku se nachází. Pak ale začal mluvit a přede mnou zažívaly propasti jeho odporné zločinecké duše. Byl ochoten prodat svůj dům a darovat mi veškeré své jmění, které nashromáždila jeho rodina za mnoho generací. Jsem si jistý, že by byl s to pozabíjet i početné potomstvo, jen aby sám zůstal naživu."

"Jsi nenapravitelný idealista, Rakko Koso. Vraždy, krádeže a další zločiny jsou rozšířené dokonce i v našem národě. Máš vůbec tušení, kolik piklů se kuje v domech okolo Curaya?"

Rakka Kossa se napil bublinkové vody, aby si osvěžil tělo, a pozorně naslouchal svému soukmenovci. Ultrazvukové signály jeho důvěrného přítele obsahovaly podtón, kterého si u něj nikdy předtím nevšiml.

“Jenom se podívej do statistik jednotlivých domů! Téměř sto procent všech Shuuků žije normálním životem. Jen několik málo jich zkouší lsti a intrikami dosáhnout toho, co by se jim nepovedlo získat obvyklou cestou,” namítl.

“Zeptej se, proč toho nemohli dosáhnout!” zvolal Rappa Corra.

“Protože jsou příliš hloupí nebo málo přesvědčiví. Nebo obojí.”

“Přesně tak. Zkouší to tedy jinými prostředky. Jinak by po celý život patřili k znevýhodněným. Dluží to své sebeúctě, a tak se o to alespoň pokoušejí. Na těchto a dalších důležitých pilířích spočívá náš společenský řád.”

Rakka Kossa si povzdechl. Všechno, co mu přítel říkal, patřilo k všeobecným vědomostem. Nemělo smysl to poslouchat. Přesto svého důvěrníka nepřerušil.

“Nevidím důvod, proč by ses neměl cítit dobře,” pokračoval Rappa Corra.

Chrononaut usrl osvěžující nápoj obohacený vzduchem a jeho tíseň trochu opadla.

“Zřejmě máš pravdu,” zachrčel mezi dvěma loky. “Příliš přemýšlím o tom odsouzení. Mnohem naléhavěji se nyní potřebuji soustředit před další akcí.”

“Máš na mysli svůj plán? Nezávidím ti, protože sis musel své vědomosti vybojovat navzdory mnoha nebezpečím.”

“A brzy sklidím sladkou odměnu za svou námahu. To místo leží v oblasti, kde se pomalu mění časová pole. Jejich trvání a poloha se dají snadno vypočítat.”

, Pak by sis měl pospíšet, než ti někdo vyfoukne drahocenné naleziště před nosem.”

“To místo se momentálně nachází v oskulačním čase. Po něm přijde fáze turbo času. Vyhrabu se svým týmem poklad až nastane vleklý čas.”

“Přeji ti hodně štěstí a všechnu přízeň osudu, kterou můžeš mít.”

“Děkuji ti za tvá slova, Rappo Corro. Buď si jistý, že se tvoje povzbuzení kladně projeví na mé práci.”

“Vidím, že náš rozhovor nebyl marný.”

Chrononautův důvěrný přítel se rozloučil a odešel. Rakka Kossa dopil zbytek bublinkové vody a zamyslel se. Ze všeho nejraději by se rozletěl zpátky, aby se poohlédl po Ginkovi, který ho chtěl proslavit po celé galaxii. Železné chrononautské pravidlo však říkalo, že štěstí a úspěch může mít na své straně pouze ten, kdo nepříliš často a hlavně ne zbytečně pokouší osud. Heslem dne nyní byla trpělivost.

Hlášení o tom, že se poblíž domů objevili dva cizinci z jiné galaxie, vzal Rakka Kossa na vědomí jen okrajově. Ostatně se stávalo každou chvíli, že sem zabloudil nějaký exot.

\* \* \*

Vzduch se dal dýchat. Ani jeden ze syntronů nenašel nic, co by mohlo nějak ohrozit nositele buněčných aktivátorů.

Očekávalo je jedenatřicet Rawwů. Ještěří bytosti měřily v průměru dva metry. Jejich těla pokrývala zelená šupinatá kůže. Rawwové na sobě měli šedé ochranné obleky. Stáli v řadě podél stěny. Ve čtyřprstých rukou drželi na paži dlouhé hole s dírou na předním konci. Vypadaly jako kovové píšťaly, byly to však zbraně, jak se Gucky dozvěděl, když se na okamžik “podíval” do Morard-Iriovy mysli.

Velitel stráže stál uprostřed řady. Navenek se ničím neodlišoval od svých podřízených. Jeho myšlenky však byly mnohem cílevědomější než myšlenky obyčejných vojáků. To myšobovi usnadnilo hledání Morard-Iriho.

Trhl hlavou a ukázal jí směrem k veliteli stráže. Icho Tolot pochopil jeho gesto a klesl na běhavky. Třemi skoky se ocitl před Morard-Iriem a dosedl před ním na zadek. Hangár se otřásl pod dopadem tunového těla.

Rawwové máchali nervózně zbraněmi sem tam. Čekali na velitelův pohyb nebo rozkaz. Když se nic nedělo, strnuli jako sochy.

Haluťan pozvedl všechny čtyři paže a pozdravil své protějšky. "Mír a blaho tobě i tvým blízkým," prohlásil. Tolot skoro šeptal, přesto bylo vidět, že síla jeho hlasu Rawwy zaskočila. Někteří dokonce couvli o několik kroků.

"Naše jména už znáš," pokračoval obr. "Brzy budeš moci ocenit také naše schopnosti." Translátor plynně překládal a současně analyzoval radiem přenášené rozhovory ve stanici a jeho komunikační možnosti se valem rozšiřovaly.

"Jsem o tom přesvědčený. Podrobíme vás testu. Co ta vaše loď? Je nějak nebezpečná?"

"Co tě napadá!" Gucky se narovnal, otevřel přílbu a šlehl po Rawwovi pronikavým pohledem. "Naše loď je stejně mírumilovná jako my. Proč se ptáš?"

Odpověď přichozím dokázala, že si Morard-Iri s nimi nic nezadá, co se týká inteligence. "Tvrdíte, že jste přiletěli ze vzdálené galaxie," prohlásil. "Tak malá loď schopná dálkových letů představuje vždy určitou hrozbu."

"Tohle je plavidlo jen na krátké vzdálenosti," vysvětlil mu Icho Tolot. "Patří k větší jednotce, která nás vysadila poblíž Puydoru a pak letěla dál."

Jeho slova logicky vyplývala z toho, co vypozerovali na palubě VUNGUARU. Haluťan přirozeně nevěděl, co se stalo ve skutečnosti, nemínil to ale bezpodmínečně sdělovat novým známým.

Chvilku se v Rawwově mysli zračila určitá nejistota. Přeshlapoval nerozhodně z nohy na nohu, než konečně hlasitěji než obvykle zvolal: "Nepocházíte z Puydoru, a přece se chcete stát chrononauty." Vypadalo to, jako kdyby potřeboval uklidnit nejprve sám sebe.

"To říkáš ty," odpověděl Icho Tolot, opatrně napřáhl pravou činníku a zlehka se dotkl velitelovy hrudi. "Je to vážně tak neobvyklé?"

"Já... já nevím," prohlásil vyhybavě Morard-Iri. "Nemám informace o podobném případě. Protože jste v Puydoru cizí, neznáte zdejší obyčeje. Dovolte, abych vám je vysvětlil."

"Mluv!" vyzval ho Gucky. "Už se nemůžeme dočkat." V jeho nitru se skutečně vzrůstala netrpělivost. Neměl to v povaze, nejspíš to ale pramenilo z tajemného úkolu, který měl splnit.

Jii'Nevver... Elektrizovalo ho už jen pomyšlení na záhadnou bytost nebo co to bylo.

"Kandidáti na chrononauta se musejí podrobit zkoušce. Ze sta jich vyhoví požadavkům dva nanejvýš tři. Takže se netěšte předčasně! Fakt, že nepocházíte z Puydoru, vás může dokonce znevýhodnit."

Morard-Iri vykročil. Strážní obklopili Galaktiky a dali jim zbraněmi jednoznačně najevo, jakým směrem se mají vydat. Velitel kráčel vpředu. Gucky opět četl v jeho mysli, ale neobjevil ani náznak nedůvěry. Raww přijal takto už desetitisíce zájemců a podrobil je předepsanému testu. Většinu z nich okamžitě vyprovodil z takzvaného domu KHANORINKOPATH, když se ukázalo, že nejsou schopni stát se chrononauty.

A ještě něco myšob zjistil. Ta myšlenka se ukrývala nenápadně kdesi vzadu ve velitelově mozku. Morard-Iri prováděl z pověření vůdce svého legionu a pána domu znatelně náročnější zkoušky, než byly praktikovány v jiných domech.

Používání výrazu "dům" pro vesmírné stanice nad Curayem jasně dokládalo, že se na nich jejich obyvatelé narodili a strávili v nich celý život, kromě doby, kdy pobývali na povrchu nebezpečné planety.

Tisíce prospektorů pracovaly vždy krátký čas na Curayu a těžily vzácný tronium-azint. Podle toho, co si myslel Raww, šlo o to nejcennější, co existovalo v Puydoru. Gucky však nevypátral ve velitelově mysli, k čemu se tento prvek vlastně používá. Možná to ještě větší bytost ani nevěděla.

Chodby na KHANORINKOPATHU tvořily skutečné bludiště. Někde se kroutily jako spirály a stoupaly a klesaly, jinde zase ústily do složitě vybudovaných prostor s deseti nebo dvaceti vchody. Nikde nebyl žádný ukazatel a myšob by se ve stanici vůbec nevyznal, nebýt

jeho parapsychických schopností. Rawwové s tím ale neměli zjevně žádný problém. Přecházeli z jedné chodby a úrovně do druhé až s náměsíčnou jistotou.

"Blížíte se k cíli," oznámil Guckymu pikosyn jeho SERUNU. "Právě si vás našly dotykové paprsky."

"Doufám, že jsi je odrazil."

"Ne. Připadlo mi rozumnější hrát s otevřenými kartami." Než stačil myšob zaprotестovat, pikosyn dodal: "Připomínám ti, že jsi mi výslovně povolil takovou míru samostatnosti."

"Možná ti to propříště zase zakážu," zavrčel Gucky a pečlivě dbal na to, aby odpověď zachytil pouze jeho syntron.

Zatímco Morard-Iri hovořil o smyslu chrononautského bytí, myšob pátral telepaticky po okolí. Objevil malou komoru s vědci. Říkali si chronozkoušeči a zdálo se, že byli spokojeni s výsledky svých měření. Ani jeden z cizinců neměl u sebe nic, co by mohlo být nebezpečné domu.

"Veliký příteli, právě se dozvídám, že s sebou nemáme žádný falešný čas," informoval Gucky Tolota arkonsky. "Nesmírně mě to uklidňuje, abys věděl. Zůstali jsme ve svém vlastním čase."

Nebylo to tak docela samozřejmé vzhledem k devítiměsíčnímu výpadku paměti.

Průvod došel na konec jedné chodby ústící na "smíšené" schodiště, široké dvacet metrů a sestávající ze čtyř samostatných pruhů s různě vysokými a dlouhými stupni. Nahoře na schodišti se tyčila široká brána a za ní se nacházela zkušební místnost, jak jim oznámil Morard-Iri.

"Pokud vás opustila odvaha, můžete se ještě vrátit. Až vstoupíte do zkušebny, nebude existovat už žádné zpátky," dodal velitel.

"Co tím chceš říct?" zeptal se ho Gucky, aniž pátral v jeho mysli.

"Když propadnete u testu, nesmíte se už nikdy ukázat v soustavě Minzant."

"Nebudeš tomu věřit, ale my prostě nemůžeme neuspět."

Morard-Iri zjevně neměl žádné zkušenosti s tak sebevědomými návštěvníky a opět reagoval podrážděně. Nicméně se nepohnul z místa.

"Hej, tak co je?" vyprskl naoko vztekle Gucky. "Doufám, že jsi neusnul? To by bylo vůči nám víc než nezdvořilé."

Raww zasyčel několik povelů. Strážci ustoupili stranou a uvolnili cizincům přístup na schody. Gucky si vybral ty nejmenší stupně, Tolot ty největší. Zakrátko se nahoře pomalu otevřela brána a očekávala je temná místnost. Stěny byly černé a potažené vrstvou materiálu pohlcujícího světlo. Tmavofialové světlo lampiček stačilo tak tak na to, aby se daly rozeznat obrysy nábytku. Kromě různých velkých křesel a podivné vany zde byla plošina zavěšená na kovových lanech. Vedl k ní kovový žebřík.

Morard-Iri vytáhl druhou zbraň a hbitě se vyšplhal na plošinu. Strážci zůstali přede dveřmi a ty se vzápětí zavřely. Velitel si lehl na břicho a hleděl dolů na cizince.

"K chrononautům se hlásí miliony tvorů z Puydoru," spustil a drsně, hrdelně se zasmál. "Každý z nich chce zbohatnout. Z těch několika málo, kteří obstojí ve zkoušce jako velký Dukken Haussa, jich většina uvázne na Curayu. Planeta je všechny požere. Co myslíte, je to významné nechat se pohltit Curayem jako lačnou obludou? Chrononauti říkají jednoznačně ano, neboť mají schopnosti, jež jim umožňují zacházet s časovými poli na planetě. Vidím na vás, že vy žádné takové schopnosti nemáte. Můžete tedy zase hned odejít."

"Jak působí poměry na Curayu na sluneční soustavu?" zeptal se ho Tolot.

"To je otázka, na niž nemůžu odpovědět. Odpověď nezná nikdo, dokonce ani sám Dukken Haussa. Zaručeně vás vyžene, neboť kladete otázky bezvýznamné pro práci chrononauta. Jste hloupí."

"Nejsme o nic hloupější než ty!" zavřískl Gucky rozdurděně. "Icho, ukaž mu, co

umíš!"

"Když myslíš," řekl Halut'an a ušklíbl se. Ťukl zlehka do křesla vedle sebe. Ozvalo se praštění a křeslo se ulomilo a spadlo na podlahu. Tolot přešel ke stěně a zaryl do ní prsty. Když je vytáhl, zůstaly v ní díry.

Myšob sledoval Rawwovu reakci. Morard-Iri otáčel hlavou sem tam a pozoroval střídavě pravým a levým okem, co se děje. Halutský obr se vrhl proti stěně a vytvořil v ní výklenek o rozloze nejméně deseti čtverečních metrů. Kopl do stěny a rozpáral ji od podlahy ke stropu, jak kdyby byla z papíru a ne z jedenáctimilimetrového ocelového plátu.

"Zadrž!" zařvala ještěří bytost, když se Tolot chystal k druhému kopu. "Nedělej to. Je to nedotknutelná stěna. Patří Gočakům."

Obr stáhl nohu zpátky a tleskl. Plošina se rozkymácela. "Kdo jsou Gočakové?" zahřímal.

Raww se posunul dopředu, až se mu trup kýval přes okraj plošiny. "Nejzáhadnější bytosti v Puydoru. Národ, o němž nikdo neví, jak vypadá. Říká se, že Gočakové mohou nabývat libovolné podoby, a ta se mohou snadno vmísit mezi všechny národy galaxie."

"Mohl bys být tedy oním tajemným Gočakem i ty, nemyslíš?" usoudil Halut'an břitce. "Jak poznám, že nejsi Gočak?"

"Jsem Raww, vím to," namítl Morard-Iri.

"A jak poznáš ty, že nejsme Gočakové?" vypálil na něj Gucky, přestože už ve velitelově mysli dávno zjistil, jak se věci mají.

Ještěrovi se roztrásla čelist a hlavou se mu honily zmatené myšlenky. Morard-Iri byl zjevně bezradný.

"A co je tronium-azint?" změnil téma myšob.

Raww jen zachrčel a pak zařval: "Tady kladu otázky já! Máte nějaké příbuzné? Kdo po vás bude dědit, když se nevrátíte z Curaya nebo zemřete zanedlouho po návratu?"

"Gumošra," odpověděl Gucky pojmem pochyceným ve velitelově mysli.

Raww nemyslel jen na zkušební dotazy, nýbrž také na elementární věci. Napadly ho při pohledu na projevy Tolotovy síly. Gumošra znamenalo v kuniu asi tolik co "jsme nesmrtelní".

Morard-Iri málem přepadl přes okraj plošiny. "Gumošra!" zasyčel vyplašeně. "Odkud znáš tenhle výraz? To je, jako bys byl už celá staletí chrononautem!"

"Smiř se s tím, že o vás víme víc, než tušíte. O dědicích nemusíme hovořit. Ani jeden z nás si nemyslí, že přijde o život na Curayu nebo po návratu z něj. Určitě s námi budeš souhlasit, až obdržíš výsledky testu mých schopností."

Mutant si přirozeně už dávno nebyl tak jistý, jak se tvářil. Časové anomálie na povrchu planety představovaly nejvyšší nebezpečí a značily, že zde dochází poruchám kontinua. Kdo vstoupil na Curayo, určitě si lehkomyšlně zahrával se životem. Navíc měli o těchto časových anomáliích strašně málo informací, a proto si stále naléhavěji uvědomoval, že by se v žádném případě neměli vydávat s Tolotem na planetu na vlastní pěst.

"Co tedy dokážeš?" vyjel Raww na Guckyho. "Zacelit díry, které udělal do stěny tvůj společník? Nebo snad manipulovat s časem?"

"Za určitých okolností dovedu dokonce obojí."

Raww si letmo vzpomněl, že na test dohlíží Rakka Kossa a že si udělal vlastní úsudek o tom velkohubém prckovi. Rakka Kossa pocházel stejně jako Dukken Haussa z národa Shuuků. Gucky se soustředil a pročesal bližší okolí, aby případně vypátral Kossovu mysl. Trvalo mu několik vteřin, než našel v myšlenkách několika tuctů obyvatel domu odkaz na uvedeného chrononauta. A vzápětí sebou vyděšeně trhl, když mentální cestou vyrozuměl, že Rakku Kossovi hrozí nebezpečí. Jeho vrazi už v duchu mačkali spouště zbraní.

"Co je?" chtěl vědět Halut'an.

Myšob ho zaslechl, ještě než se dematerializoval.

\* \* \*

Něco viselo ve vzduchu. Shuuk to pocítil hned, jak vešel na poschodí. Možná to souviselo s tím, že Rawwové sem dopravili cizí malou loď a vtáhli ji do jednoho z hangárů na KHANORINKOPATHU.

Mohlo to ale být způsobeno něčím docela jiným.

Chrononaut se zastavil uprostřed chodby a usilovně vstřebával všechny dojmy a pachy. Jeho údiv stoupal. Čím víc o tom přemýšlel, tím silněji v něm rostlo přesvědčení, že podivná atmosféra nemá nic společného s oněmi návštěvníky zdaleka.

Pokračoval v cestě a zamířil do prostorů kosmických mechaniků. Ti spravovali soustavu Minzant matematickým způsobem; většinou však byly jejich modely natolik abstraktní, že jim nemohl rozumět žádný Shuuk s nezkaleným rozhledem.

Z jedné z projekčních komor k němu dolehly tlumené ultrazvukové vlny. Kdosi se právě chystal ji opustit. Rakka Kossa přidal do kroku, když však popořadě nahlédl do všech místností a komor, zjistil, že jsou prázdné.

Ve vzduchu se vznášela sladká kořená vůně. Shuuk si vzpomněl, že podobné vůně se linou domy, když je navštíví obchodníci. Aioiové je milovali. Rawwové vařili z těchto koření d'ábelský lektvar, kterým se dostávali na mnoho hodin do světa na pomezí snu a skutečnosti.

Chrononaut prozkoumal odpadovou šachtu, nikdo ale do ní nic nehodil. Na nábytku ani pod skříněmi nebyly žádné stopy prášku, ani jiné vonné látky. Jen jimi prostě byl prosycený vzduch.

Shuukové neměli příliš vyvinutý čich, a proto Rakka Kossa nedokázal zjistit, odkud vůně vychází. Vrátil se zpátky na chodbu. Po zbytek cesty do velitelské místnosti už si neodbytné vůně nevšímal.

Rawwové střežili stanici jako vždy. Strídali se každých šest hodin současně s tím, jak se měnilo osvětlení v domě; při práci mlčeli. Jen měli za úkol v případě nouze Shuuky podpořit a postarat se, aby je nikdo nerušil.

Ve velínech řídili a koordinovali zkušení chrononauti lety na Curayo. Pomocí automatů vyhodnocovali všechna hlášení došla z časonorů a vytvářeli tak živoucí, pohyblivý chronoobraz povrchu planety.

Tu a tam se zapojili do radiového provozu a varovali časonory před případnými nebezpečími. V každém domě bylo dvanáct velínů a sloužili v nich na směny nejzkušenější chrononauti.

Momentálně vládl všude klid. Na monitorech byl statický obrázek Coraya. Celý povrch jako by sevřel mrazivý krunýř. Jenže první dojem klamal. Vyskytovala se tam celá řada všemožných měřitelných časových polí, pouze se nyní neměnily jejich hodnoty.

Rakka Kossa se zapojil do vnitřní komunikace a upozornil Shuuky, Rawwy a všechny ostatní na dotýčný jev. "Kdo má volnou chvíli, měl by se podívat na obrazovky," sdělil obyvatelům KHANORINKOPATHU. "Takhle dlouhé statické období časových polí lze pozorovat sotva jednou za několik staletí."

Oba rawwští strážci u dveří sebou neklidně trhli, ale vyhýbali se pohledu na něj a na monitory. Jen oči se jim třpytily víc než obvykle.

Ozval se Dukken Haussa a poblahopřál Rakku Kossovi k jeho postřehu. Hned nato ho pochválil za jeho celkovou práci a popřál mu přízeň osudu.

Rakka Kossa mu zdvořile poděkoval a dál pozoroval monitory. Znovu se ho zmocnil podivný neklid. Něco bylo jinak než obvykle. Rozhlížel se kolem sebe čím dál ostražitěji a soustředil se na každý detail zařízení. Nic se nezměnilo. Také strážci u přepážky stáli stejně strnule jako obvykle.

Shuuk nervózně bubnoval korunou chobotu do opláštění konzoly. Časová pole na

Curayu se dala do pohybu. Měnila polohu, jednoduše se roztahovala nebo smršťovala. Mnohá zůstávala na místě a jen zvýšila, nebo snížila intenzitu.

Rawwským strážcům se opět rozžhnuly oči a zrychlil se jim dech. Rakka Kossa ztuhl. Tušil, že se každým okamžikem něco stane. Náhle na něj strážci namířili ústí svých zbraní.

#### 4.

Gucky se materializoval v bublinovité výduti ve stěně nějaké místnosti. Vonělo to v ní cize a lehce nasládle. Šikmo naproti sobě zahlédl ve vzdálenosti dobrých dvaceti metrů několik stínů. SERUN automaticky uzavřel přilbu a aktivoval individuální ochranný štít.

Myšob se krátce zorientoval a teleportoval se do blízkosti dveří tak, aby se ocitl dvěma Rawwům v zádech. Ti už měli zbraně zacílené na Shuuka stojícího před vysokou ovládací stěnou. Rakka Kossa by neozbrojený a bezmocný.

Jedním telekinetickým úderem srazil zbraně obou strážců stranou. Vyšlehly dva oslnivé blesky. Jeden z výstřelů zasáhl stěnu, druhý olízl jednoho z atentátníků a mrštil jím o podlahu. Na kombinéze se mu vytvořily bubliny a pronikavě zasmrděl spálený plast. Další úder neviditelné pěsti srazil na zem druhého Rawwa a připravil ho o vědomí.

Shuuk dál seděl na podušce a děsivě, nelibozvučně pištěl. Gucky se mu snažil číst v mysli a okamžitě zjistil, jak mu je: Chrononaut utrpěl při napadení těžký sok. Stejně tak ho vystrašily záhadné události, jež následovaly vzápětí.

Dvě zbraně prolétly vzduchem, zkroucené a zprohýbané, a dopadly na podlahu. Z kombinéz obou rawwských strážců zbyly jen cáry. Tyto cáry se vzájemně zauzlovaly a obtočily kolem paží a nohou atentátníků tak, že z nich udělaly doslova balíky.

Shuuk si všiml cizí bytosti až ve chvíli, kdy nastal klid. Současně procitli z bezvědomí oba Rawwové. Škubali sebou v poutech, a pak se najednou navzdory všem gravitačním zákonům vládnoucím na KHANORINKOPATHU vznesli do výšky a přilnuli ke stropu.

Gucky si zamnul tlapky navlečené v rukavicích a pomocí translátoru řekl v kuniu: "Skvělá práce, nemyslíš?" Vzápětí přicupital k chrononautovi. Podle pikosynu měřil Rakka Kossa dva metry šedesát a jeho tělo mělo sudovitý tvar. Hrudní koš byl výrazně vystouplý a ramena přecházela povlovně v dlouhý zvednutý chobot se špicí vyhnutou dopředu. Pas měl v poměru k mohutnému trupu úzký. Nohy a paže byly pružné a svalnaté. Nebyly v nich žádné kosti. Chrononaut měl trup zahalený těsným kabátcem z destiček velikosti dlaně. Zbytek těla měl holý. Byl vydán napospas útoku obou Rawwů.

Shuukové, jak věděl Gucky už z dat zpracovaných pikosynem, se na KHANORINKOPATHU orientovali a dorozumívali v ultrazvukovém rozsahu. Kolem kořene chobotu měli rozmístěné jakési uzlíky, což byly smyslové orgány pro vnímání infračerveného a ultrazvukového rozsahu. Tam, kde krk přecházel v objemné tělo, sídlil mozek. Pod kabátcem viselo cosi, co myšobovi připomínalo náhubek. Náhubek, který kdysi dávno mívali nasazený na čumáku terranští psi. Pokud by se tito chlupatí tvorové odvážili považovat ani ne metr vysokého myšoba za kořist, naučil by je za to létat.

"Tys mě zachránil, tvorečku z VUNGUARU," ozvalo se z "náhubku". "Jsem zmatený."

"Ti dva Rawwové tě chtěli zabít. Proč?" odpověděl Shuukovi Gucky otázkou.

"Neznám žádný důvod, cizince. Patří k osádce této stanice. Jak ses sem dostal?"

Myšob se v duchu zaculil. Shuukové měli "uzlíky" po celém obvodu krku a tak mělo jejich zorné pole 360°. Rakka Kossa sledoval akci atentátníků, přestože k nim stál obrácen zády, a stejně tak zaznamenal i zjevení svého záchrance.

"Jsem teleportér a telepat," prohlásil Gucky. Translátor se ho dvakrát zeptal a žádal o upřesnění významu, aby mohl oba výrazy přeložit přesně do kunia. "A navíc ještě telekinet. Jaké mám podle tebe šance stát se chrononautem?"

"K tomu je zapotřebí víc než úžasné paranormální schopnosti," vyšlo váhavě z řečové masky. "Aby někdo mohl zacházet s jevy na Curayu, musí se umět do nich vcítit, a toho není v tomto univerzu schopen nikdo kromě příslušníků mého národa."

"Přeháníš. Možná to platí pro Puydor, ale určitě ne pro celý vesmír. Nicméně, kdo a proč měl zájem na zabití jednoho chrononauta?" Myšob se zeptal záměrně právě teď. Rawwové nalepení u stropu už byli zcela při smyslech a pozorně sledovali rozhovor těch dvou dole. Snažili se izolovat své myšlenky. Nedařilo se jim to ale, protože nebyli cvičení na kontakt s telepatem.

A v jejich myslích se promítalo jediné jméno: Rappa Corra.

"Svěřím ti jedno tajemství, cizince. Zatím je nezná nikdo kromě mých nejbližších spolupracovníků. Mám plánek ložiska tronium-azintu. Je tak cenný, že ho nosím neustále u sebe. Zřejmě šlo o něj."

"Poslal je Rappa Corra. Zneužívá tvou důvěru."

Shuuk se zeptal Rawwů a ti potvrdili myšobovu informaci. Gucky je spustil dolů a nechal je vznášet se několik centimetrů na podlahou.

"Postarej se o toho ničemu a zaříd' všechno nejnutnější!" řekl vzápětí chrononautovi. "Promluvíme si později."

Rakka Kossa přisvědčil. Mutant se dematerializoval a vrátil se zpátky do zkušebny k Ichu Tolotovi. Zíral do ústí asi dvou set kovových píšťal.

Halu'ān ho přivítal s dunivým smíchem. "Nazdar, maličký!" zahlaholil. "Toužebně tě očekává Morard-Iri. Zřejmě mu něco vlezlo na mozek. I když nevím jistě, jestli vůbec nějaký mozek má."

Gucky pokrčil rameny a vylíčil příteli, co se právě stalo. Lepší výchozí pozici pro let na Curayo už ani nemohli mít. Myšob doufal, že se chrononaut ozve co nejdřív. Na povrchu Curaya je totiž čekala Jii'Nevver.

\* \* \*

Rakka Kossa se objevil po půl hodině a vyhnal ze zkušebny všechny rawwské strážce i s jejich velitelem.

"Největší zlo je úpadek mravů v domech," prohlásil. "Buďte vítáni, cizinci ze vzdálené galaxie! Zachránili jste mi život a jsem vaším dlužníkem."

"Určitě budeš mít příležitost pro nás také něco udělat," odpověděl Gucky. "Zřejmě je už nyní nade vše pochybnost, že se hodíme k tomu, aby se z nás stali chrononauti."

"Morard-Iriovy otázky, to byl jen začátek obtížné zkoušky, cizinci. Ve vašem případě si však myslím, že je každý další test zbytečný. Poskytnu vám ještě instrukce, abyste věděli, co vás čeká. Další zkoušky už nebudou. Nechte si to, prosím, pro sebe. Kdyby se to rozneslo nebudete mít nouzi o závistivce. Následujte mě!"

Shuuk se při chůzi kolébal sem tam a celé tělo se mu vlnilo. Podobně se mu v hlavě přelévaly zmatené myšlenky. Gucky se snažil alespoň trochu se v nich vyznat, ale nedařilo se mu to. Nakonec to vzdal.

Rakka Kossa je zavedl hlouběji do nitra KHANORINKOPATHU, kde jim ukázal jejich příbytek. "Jste mými hosty," řekl Halu'ānovi a mutantovi. "Odted' za vás budu odpovídat jen a jen já. A vy mi naopak budete skládat účty ze všeho, co budete dělat v domě. Informujte se o všem, co má něco společného s naší civilizací a s povoláním chrononauta."

Přistoupil k terminálu, zadal kód a aktivoval ho. "Nyní jsem vám udělil preferenci prvního stupně. Dostanete se k informacím, které nezíská každý - a hlavně to bude bez dalšího prověřování."

Oba přátelé se rozhlédli po kajutě. Zcela zjevně nebyla stavěná pro bytosti jako byli oni, nicméně bylo znát, že hbité ruce se postaraly, aby vytvořily alespoň trochu útulné,

příjemné prostředí pro malého i pro obrovitého cizince. V první ze tří místností stály velké nádoby s pitím ve tvaru amfor. V druhé se nacházelo větší množství potravy. Gucky si ji telekineticky osahal, ale pak ji zklamaně upustil na podlahu.

“Žádná mrkev! A tomu říkají civilizovaný dům! Na tak vysoké úrovni, jak tvrdí Shuuk, tedy rozhodně nejsou. To abych se živil koncentráty.”

“V čem je problém?” zeptal se ho Haluťan a hrnul si všema čtyřma rukama do pusy zeleninu podobnou kapustě. Požívačně ji drtil kuželovitými zuby. Netrvalo ani deset minut a spořádal všechny zásoby. Nakonec do sebe nalil obsah amfor. Jeho konvertorový žaludek slupl cizorodou stravu jako malinu.

“Měl by ses přihlásit k příštím přeborům jedlíků na Ertrusu,” navrhl mu Gucky. “Strčíš do kapsy všechny potomky Melbara Kasoma.”

Icho Tolot to nijak nekomentoval. Aktivoval svůj syntron a sladil ho s terminálem. Zakrátko už do něj tekla data.

Chrononauti se původně rekrutovali pouze ze Shuuků, protože ti se nejlépe vyrovnávali svými smysly pro ultrazvukové a infračervené rozsahy s časovými příkopy na Curayu. Také kolovala legenda o tom, že kdysi dokázali vnímat i rychlost časových toků. Na ní rovněž založili své mocenské postavení v Minzantu. Po několika nehodách však se národy Puydoru přesvědčily o opaku. Nyní ovšem Shuukové drželi opět pevně v rukou mocenské páky a dosáhli, čeho chtěli.

V časové době se ve třiceti domech nad Curayem nacházeli chrononauti ze všech národů v této galaxii. Nicméně všem domům veleli výhradně Shuukové. Veliteli kosmické stanice se všude říkalo vůdce legionu. Byl pánem nad životem a smrtí všech svých podřízených.

Dříve vládla mezi chrononauty přísná, až rituální pravidla. Spory s ostatními domy řešili na nejvyšší úrovni a při slavnostních obřadech vůdci legionů, mnohdy výměnou potomstva. V posledních staletích ovšem mravy upadaly čím dál víc. Docházelo k přehmatům. Velké mocné domy utlačovaly menší slabší, dokonce je násilím dobývaly a dosazovaly loutkové vládcy. Proto byl zřízen smírčí soud, jemuž předsedal nejvyšší soudce, přirozeně Shuuk.

Cizinci směli vstoupit do domu pouze s výslovným svolením vůdce legionů. Jiné to však bylo v případě jedenatřicáté, největší stanice jménem CALLORBAZINT. Ta byla všeobecně přístupná a sloužila jako překladiště tronium-azintu. Tuto stanici zřídili Ginkové, kteří měli v Puydoru monopol na obchod s tímto prvkem. V CALLORBAZINTU získávali psanci a pronásledováni azyl a mohli si podat žádost, aby jejich případ projednal smírčí soud.

“To je zvláštní,” prohlásil Haluťan. “Nenacházím žádné odkazy týkající se hodnoty tronium-azintu v poměru k ostatním statkům. Patrně ji Ginkové zatajují. Kdo má monopol, určuje cenu. A co je důležitější: Co vlastně to tronium-azint je? Co se s ním dá dělat?”

“Nezpřístupní nám přece všechny informace,” odpověděl myšob. “Různý stupeň utajení se přiřazuje datům ve všech říších, u všech národů.”

“Máš pravdu. Nicméně v tom zatím nenacházím žádný systém. Informace o technické stránce činnosti chrononautů jsou nanejvýš podrobné. Právě došlo hlášení týkající se atentátu. Rappa Corra uprchl a zdržuje se neznámo kde.”

“Kdo ví, třeba na něj narazíme dřív, než nám bude milé...” Gucky se zajíkl, protože automat ohlásil návrat jejich hostitele.

Málem Rakku Kossu nepoznali. Shuuk měl na sobě chrononautskou výbavu sestávající z matně stříbřitého celotělního pancíře se zabudovanými systémy pro přežití. Paže a nohy chránily pružné štíty v barvě pancíře. Pouze vztyčený chobot se nacházel v průhledném ochranném poli.

“Přijímám vás do stavu chrononautů a odted' podléháte mému velení,” oznámil jim. “Poslední slovo o vašem konečném nasazení ale ještě nebylo vyřčeno. O tom rozhodne

Dukken Haussa jakmile úspěšně zakončíme akci."

"Máš na mysli těžbu tronium-azintu, nemám pravdu?"

"Ano, malý chrononauta," zašveholilo z "náhubku". "Ložiska se nacházejí na exponovaném místě. Dosud jsem považoval za nepravděpodobné, že by je mohl na Curayu objevit někdo jiný. Atentát mě přiměl změnit názor. Vydám se neprodleně na průzkumný let. ERNIUM III je připravený."

"Doprovodíme tě," řekl Icho Tolot.

"K čemu by to bylo? Byla by škoda plýtvat vašimi schopnostmi na obyčejný průzkum. Těžební program bude zahájen teprve až se vrátím. Pak budete moci osvědčit svůj um. Zatím odpočívejte a připravujte se na chvíle plné nebezpečí!"

Shuuk zatroubil na chobot a pokračoval: "Chrononauti říkají Curayu také časopeklo. Planeta je zahalená do různých areálů, jejichž velikost a účinek se neustále mění. Říkáme těmto areálům časové pole. V jejich polích probíhá čas různě. Při turbočasu plyne čas rychleji než reálný čas, někdy až několikatisícinásobně. Zato vleklý čas jen tak pomalu ukapává. Kdo spadne do pole extrémně vleklého času, vrátí se zpátky do domu až po pěti stech či tisíci letech a vlastně ani nezestárne. V poli zmrzlého času vládne absolutní nehybnost. A kdo se ocitne v oskulačním čase, což je jakási nárazníková zóna mezi časovými poli, neví vůbec, s čím má počítat. Oskulační čas může být reálný, může ale také jít o jiný jev nebo o přechodovou frontu. Zcela nejasné je, jak se to má s nejhorším jevem, což je paradoxní čas. Vyprávějí se o něm nesčetné pověsti. Většinou si je chrononauti předávají ústně. Neexistuje však nikdo, kdo by to zažil na vlastní kůži."

"Jak potom víte, že něco takového existuje?" zeptal se ho Gucky.

"Jsou to spíš báchorky než skutečnost," přiznal se Shuuk. "To ale není nic ve srovnání s noční můrou všech chrononautů a hledačů tronium-azintu, s Pánem časů Torrikem. Když padne jeho jméno, nejraději by všichni chrononauti byli takhle maličcí, nebo ještě lépe neviditelní."

Rakka Kossa se odmlčel. Myšob a Haluťan si vyměnili letmý pohled.

"Jinak není na Curayu nic, co by stálo za zmínku?" vyhrkl Gucky.

Shuuk zavrtěl hlavou.

"Říká ti něco Jii'Nevver?" vyzvídal mutant dál.

"Je mi líto. Nikdy jsem to neslyšel. Nezná ho nikdo z domů kolem Curaya."

"Jii'Nevver je dole na planetě," pokračoval tvrdošijně Gucky. "Musí tam existovat nějaká stopa."

"Pokud ano, tak jen na Curayu. Nejspíš by ti na to odpověděl Torric. Ovšem setkání s ním bych ti nepřál, ani kdybys byl můj největší nepřítel."

Zatímco hovořil, Gucky telepaticky naslouchal. Čtyři rawwští strážci přede dveřmi si mysleli, že Shuuk nechce přijít o dva tak cenné chrononauty, jako byli Haluťan a jeho maličký přítel. Předpokládali, že je nasadí velmi opatrně při těžbě tronium-azintu. Nicméně že vskrytu duše doufá, že z něj jejich schopnosti udělají z hodiny na hodinu boháče. Rawwové by ho rádi připravili o výtěžek, ale neměli možnost dostat se vlivnému Shuukovi na kobylku. Po nezdařeném atentátu ještě tři bytosti velmi usilovaly o to, aby napravily pověst těžce pošramocenou dvěma soukmenovci.

Z časonoru došla zpráva, že nastal okamžik opustit dok. Rakka Kossa pospíchal k ERNIUM III. Než vyrazil, řekl cizincům: "Pojďte za mnou. Chci, abyste se zdržovali v blízkosti mých spolupracovníků."

Netrvalo dlouho a dorazili za ním na antigravech do hangáru.

"Samí milí chlapíci," prohlásil Gucky potěšené, když byli na místě.

"Neměli bychom pouštět ze zřetele náš cíl," zavrčel Haluťan. "Jakmile vysvobodíme Jii'Newer, můžou nám být všechny domy ukradené." Nenápadně pohladil infobox v kapse obleku. Obě modré polokoule obsahovaly důležité informace pro bytost, kterou měli

vysvobodit. Dřív nebo později se samy aktivují, protože zareagují na Jii'Nevverinu přítomnost. Zatím se nedělo nic.

"Jii'Nevver sem, Jii'Nevver tam," prohlásil Gucky. "Věř mi, Icho, s Rakkou Kossou na tom nejsme vůbec špatně. Je jeden z nejzkušenějších na KHANORINKOPATHU."

## 5.

Velitelské stanoviště hangáru mělo tvar srpku a táhlo se podél stěny ve výši pěti metrů. Nebylo na něm zábradlí, jeho hranici však vyznačoval závoj vyhrátého vzduchu. Pod ním stály časonory. Byla to malá neforemná plavidla o délce patnáct a šířce osm metrů. Pojmula až dvacet členů posádky a měla k dispozici agregáty na emitaci ochranných štítů, jakož i otočná děla na střeše. Křídélka na zádi sloužila ke stabilizaci letu v planetárním vzdušném obalu.

Na několika strojích pracovali roboti i živí údržbáři. Prostřední řada lodí měla stejná jména, lišily se jen koncovkami. Přestože Icho Tolot ani Gucky neměli dosud žádnou zkušenost s psaným kuniem, pochopili, že mají před sebou ERNIUM I až IV.

Rakka Kossa se přidružil k dvěma Rawwům a čtyřem dalším chrononautům. Nebyl mezi nimi žádný další Shuuk, bylo zjevné, že Rakka Kossa od atentátu nevěří žádnému svému soukmenovci.

Halu'an rozeznal dva Aioiy, bytosti s oválnými placatými těly tlustými až třicet centimetrů. Obličje vystupovaly uprostřed oválů jako reliéfy. Aioiové měli tři velké oči o průměru deset centimetrů s těžkými vráscitými víčky. Nalevo a napravo od očí a úst se táhly dvacet centimetrové škvíry s membránami, v nichž byly uloženy sluchové a čichové orgány. Aioiové se dorozumívali hlasem, jehož intonace a znělost připomínala cvičený hlas operní divy. Měli drsnou hnědou kůži pokrytou různě velkými puchýři, pulzujícími pod chrononautským oblekem. Z těla čnělo dvanáct až jedenapůlmetrových údů, každý s dvěma uzlovitými klouby a čtyřmi prsty, které tyhle obživlé lívance používaly střídavě jako ruce nebo nohy. Chránily si je většinou rukavicemi vyztuženými kovovým povlakem.

Oba Aioiové se kouleli vedle Kossy a pěli mu do uší přímo árie. Halu'an pochyboval, zda si chrononaut ví vůbec rady s jejich koloraturním slovním přílivem.

Nedal ale na sobě nic znát a zarytě mlčel. Další dva průvodce nebyl Icho Tolot schopn přiřadit k žádnému z národů, jež znal z dat. Nebyli to Ginkové. Byli sice stejně tlustí, ale nebyli to humanoidi. Spíš mu připomínali hromadu na sebe navršených balvanů.

Kolem chrononautů se protáhli dva Rawwové a chvíli si vyměňovali s Rakkou Kossou informace. Shuuk došel ke vstupu do časonoru a vzápětí zmizel uvnitř. Mechanici v hangáru přerušili práci a stáhli se pod velitelské stanoviště. Z podlahy se vysunula nažloutle zářící zpola průhledná stěna a oddělila srpek od plavidel. Rozječela se siréna a znamenalo to, že se z hangáru odsává vzduch. Zakrátko se začala otvírat jedna z bran.

ERNIUM III se pomocí plynových trysek zvedl z podlahy a vyklouzl z domu do prostoru nad Curayem. Venku se zažehl fúzní motor a časonor se řítí dolů k povrchu planety.

Icho Tolota varovalo náhlé ticho na velitelském můstku. Prudce se otočil a spustil se na běhavky. Současně vzplál jeho individuální ochranný štít. Do hangáru se nahrnul tucet ozbrojených Rawwů.

Gucky se teleportoval, vrátil se však po několika vteřinách a sdělil příteli: "Falešný poplach, velíkáne! Mají od Rakky Kossy rozkaz nás bránit vlastními těly. Můžeš zase vypnout agregát."

"Nepotřebujeme žádnou ochranku," namítl Halu'an.

"Každý ji potřebuje," poučil ho jeden z ještěřích strážců. "Kdo může říct, jak dlouhé prsty má Torric? Možná dosahují až sem do domů."

Rawwové dopravili oba cizince do pancéřované místnosti, která se co do technického

vybavení téměř nelišila od velitelského stanoviště. Potom se stáhli a zavřeli přepážku.

"Měli jsme ho přece jen přemluvit, aby nás vzal s sebou," prohlásil Gucky po chvíli. "Tady jen marníme čas. Kdo ví, jak dlouho budou chrononauti na Curayu. Za tu dobu jsme už mohli dávno vysvobodit Jii'Nevver."

"Pořád ještě nám chybí devět měsíců, na které si nepamatujeme," uklidňoval ho Tolot. "Co je proti tomu pár hodin?"

Asi za hodinu standardního času na velitelském stanovišti usoudili, že časonor už měl přistát na povrchu planety. Co nyní chrononauti prováděli, nebylo z oběžné dráhy vidět. Planetární anomálie působily také v optické sféře a značně zkreslovaly velké části povrchu.

Rakka Kossa začal prozkoumávat oblast, v níž chtěl těžit tronium-azint. Protože topografické danosti na Curayu se zřejmě stěží mohly změnit, šlo patrně o průzkum časových jevů momentálně aktivních v oblasti. Nemělo to trvat déle než dvě hodiny.

Že průzkum neprobíhal jak měl, a že stále ještě uvažovali příliš tradičním způsobem, zjistili oba přátelé po čtvrt hodině. Velitelské stanoviště ohlásilo, že ERNIUM III už měl dorazit na místo, ale neozývá se. Na cestu dolů na pomoc chrononautům se vydal ERNIUM IV s roboty na palubě. Haluťan a jeho huňatý přítel se vrátili rychle na srpek.

\* \* \*

Rakka Rossa znal fenomény, k nimž docházelo při přistávacích manévrech tak dokonale, že by byl schopen všechno napravit třeba i ve spánku. Trichronograf stále ještě neposkytoval žádné spolehlivé hodnoty. Zato se do jeho ultrazvukové komunikace s palubní pamětí vkradly první poruchy. Elektrické aury jeho společníků se pokřivily a připomněly mu, jak pomíjivý je všechn život.

Zatímco automatika korigovala kurz časonoru, vrátil se v mysli k okamžiku, kdy podnikl společně s Rappem Correm první let k povrchu. Samozřejmě tehdy letěli pod dohledem zkušených chrononautů. Podařilo se jim uniknout pásmům vleklého času a získat první přehled o jižní oblasti kontinentu jménem Question.

Tehdy byli pouze členy jedné posádky. Sblížily je až další lety a Rappa Corra se stal jeho důvěrníkem, před nímž neměl žádné tajemství.

A teď zrada a pokus o vraždu. Rappa Corra na sobě nedal po celou dobu nic znát. A přece Rakka Kossa uvnitř nejasně cítil, že se mezi nimi hodně změnilo.

Nikdo nevěděl, kam Corra odletěl. Najatí vrazi měli pouze informace týkající se bezprostředně jejich úkolu. Polovinu slíbeného množství tronium-azintu dostali předem. Na druhou si nyní mohli nechat zajít chuť.

ERNIUM III se naklonil a Rakka Kossa se svezl z podušky. Pět jeho průvodců se válelo na zadních sedadlech v jedné hromadě.

"Neplánovaný manévr!" hlásil řídicí automat.

Lod' se nenaklonila povlovně ke straně, aby vykroužila oblouk, prostě se překlopila přes levou zadní směrovku a motorem napřed se řítila do hlubiny pod sebou. Rawwský pilot pronikavě zavřeštěl a škubal zběsile řídicími pákami. Časonor nijak nereagoval.

Rakka Kossa spíš nevědomky pohlédl na výškoměr. Na monitoru spatřil vesele mávající chobot svého soka - bylo to ze záznamu, a přece bylo jasné, co bude následovat. Rappa Corra - patrně už před atentátem, jakoby pro jistotu - zmanipuloval stroj tak, aby se v určitém okamžiku zřítíl na Curayo.

Chrononaut se chytil kovové nohy sedadla a volnou pravou paží šmátral po spínači zapalování fúzního pohonu. Když našel páčku, uvedl ji do správné polohy. Stroj sebou škubl, když se motor rozehrměl a přešel na maximální výkon. ERNIUM III přestal střemhlavě padat a pomalu klesal dolů. Ještě pořád to ale bylo příliš rychlé na to, aby měkce dosedl na povrch.

Rakka Kossa se znovu natáhl. Roztrhl si kabátec, ale nevšímal si toho. Ještě jednou

zatáhl vší silou za páku a proklínal osud, že právě tyhle obslužné prvky jsou uzpůsobeny potřebám Rawwů. Pohonná jednotka zavyla ještě víc a pád se zpomalil.

Konečně trichronograf poskytl Shuukovi infračervený obraz toho, co ho očekává v oblasti přistání. Chrononaut strnul a pustil páku. Rukama a nohama se pevně přidržel sloupků křesla.

“Ne!” vykřikl v nejvyšším ultrazvukovém pásmu. “Jen to ne!”

Přesně pod lodí se zjevil pruh turbočasu a ta se k němu nezadržitelně řítila.

Shuuk to nechtěl vidět ani prožívat. Snížil na minimum vnímavost a čekal na smrt.

\* \* \*

Uplynula hodina, než bylo konečně navázáno radiové spojení s ERNIEM IV. O něco později se plavidlo objevilo také na lokalizačním monitoru. Hladce a bez zjevných poškození vklouzlo do KHANORINKOPATHU. Rawwové z nové směny mluvili horlivě jeden přes druhého. Téměř sto robotů obstoupilo přistávací plochu.

Gucky a Tolot počkali, až se uzavřou vrata hangáru a zasune dělicí stěna zpátky do podlahy. Pak teprve přešli na okraj srpku a snesli se na antigravech dolů.

Roboti otevřeli loď a zmizeli v jejím nitru. Vynesli ven dva bezvládné Shuukovy průvodce. Nemuseli ani oznamovat, že jsou mrtví, to viděl každý. Nakonec vytáhli ven Rakku Kossu. Tělo měl potřhané a z údů se mu loupala kůže a vytékala krev. Chobot mu ležel schlíple na hrudi. V místě, kde začínal chobot a kde se nacházel mozek, se vzdouvala světle modrá zářivá boule. Z Shuukovy řečové masky se draly naříkavé zvuky.

Jeden z robotů píchl chrononautovi injekci a chobot se začal trochu hýbat.

“Mrtví, všichni mrtví,” zašeptal Rakka Kossa zájímavě. “Čtyři nejstatečnější zůstali na Curayu. Čest jejich památce! Zemřeli jako hrdinové. Ostatní je následovali během návratu. Také já...”

Vtom jako by zaznamenal Guckyho a Halut’ana. Zrakové uzlíky na krku zesvětlaly a zachrčel: “Nezapomněl jsem na vás, cizinci. Jen jste přiletěli příliš pozdě. Už se všechno stalo, i když za jiných okolností.”

Rakka Kossa posléze zájímavě vylíčil, že ERNIUM III se zřítíl, když nalétával na přistání. Nebylo pochyb, že šlo o sabotáž, kterou měl na svědomí Rappa Corra. Pruh země Gonuro byl v té chvíli zahalen do turbočasového pole, v němž čas ubíhal mnohokrát rychleji než nahoře v kosmické stanici. Časonor se nedal řídit a spadl přímo do turbočasového příkopu. Ani ne za dvě hodiny reálného času prožili Rakka Kossa a jeho společníci celý svůj život. Utéct nebylo možné, okolní zóny byly ještě nebezpečnější. Navíc počítali s tím, že přijde pomoc.

Než se konečně objevil ERNIUM IV s roboty, stal se ze Shuuka stařec nad hrobem.

Když zjistil, že na palubě KHANORINKOPATHU uplynuly necelé dvě hodiny reálného času, oněměl. Tělo mu viditelně chřadlo a úpadek nedokázaly zjevně zastavit ani injekce.

“Rappa Corra přece jen uskutečnil svůj ostudný plán a podařilo se mu mě zničit,” zachrčela řečová maska po chvíli. “Nikdy si ale nevychutná skutečný triumf. Tronium-azint mu nepadl do rukou. A tak jsem nakonec zvítězil nad jeho machinacemi.”

Myšob přistoupil blíž k umírajícímu a zeptal se ho nahlas a zřetelně: “Spatřil jsi tam dole Torrika nebo Jii’Nevver?”

Rakka Kossa už nebyl schopen mu odpovědět. Chobot se mu svezl bezvládně stranou. Roboti mu připevnili na tělo a na rostoucí bouli u kořene chobotu několik pružných senzorů.

Přítomní obyvatelé domu KHANORINKOPATH stáli několik minut mlčky kolem chrononauta. Nakonec roboti odstranili senzory a vytlačili zvědavce dál od umírajícího.

“Zakrátko se rozžehná se světem. Odvráťte se!” oznamovali.

Všichni poslechli. Vzápětí se ozvalo pronikavé prasknutí a boule pukla. Z těla vyvřel mozek a stékal dolů po hrudním koši. Skapával na podlahu hangáru a rychle usychal. Roboti utřeli zbytky a odnesli nebožtíka pryč.

Gucky a Icho Tolot počkali, až dorazí chrononautovi soukmenovci. Ti obklopili loď a vydávali o překot příkazy Rawwům.

“A co se bude dít teď?” vyhrkl Gucky. “Kdo bude pátrat po vrahovi? Můžeme vám při tom nějak pomoci?”

“Mrtvý si výslovně přál, aby nikdo nezasahoval do běhu osudu,” zněla odpověď. “A vůbec, záleží na rozhodnutí vůdce legionu. Dukken Haussa, vlastník KHANORINKOPATHU, se automaticky stává dědicem tronium-azintu, který si Rakka Kossa přivezl z Curaya. Prohlédneme loď a zjistíme, kolik ho je.”

“Pokud souhlasíte, doprovodíme vás.”

“Nikdo není proti. Dukken Haussa by to zakázal, kdyby v tom spatřoval nějakou hrozbu.”

## 6.

Shuukové říkali nádržím tronikky. Byly to sedmdesát centimetrů vysoké a uprostřed padesát pět centimetrů široké soudky. Jinde by v nich možná skladovali víno nebo destiláty. Zde v soustavě Minzant sloužily tronikky jako nádoby pro skladování tronium-azintu.

“Zavolejte roboty!” křikl jeden z Shuuků. “Ať ihned dopraví tronikky k Dukkenovi Haussovi.”

“Vy se do nich nepodíváte?” zeptal se ho Haluťan. “Kdoví, zda v nich je skutečně tronium-azint?”

“Co jiného?” namítl Shuuk.

“Icho Tolot by rád prozkoumal jeden z tronikků,” požádal Gucky.

“Nic proti tomu nemáme,” připustil Shuuk.

Dorazili první roboti. Mluvčí Shuuků jednomu z nich přikázal, aby otevřel soudek stojící úplně vpředu. Stroj nadzvedl víko. Pod ním se nacházela druhá nádoba s tlakovým uzávěrem. Robot vyjmul pojistné čepy a otevřel vnitřní nádrž.

Gucky nepřírozeně vyvalil oči. Na mozek mu dotíraly pětirozměrné impulzy. Chvilku měl dojem, že se ocitl kdesi v domovské Mléčné dráze. Zalapal po dechu a opřel se o jednu z Haluťanových sloupových nohou.

“Pětidimenzionální emise materiálu se shodují s optickým vjemem,” oznámil mu syntron.

“Howalgonium!” zvolal myšob a naklonil se nad nádržkou. “To je nejčistší howalgonium.” Zatočila se mu hlava a cítil, jak mu lehce zeslábly parapsychické smysly.

“Ne, tronium-azint,” opravil ho jeden ze Shuuků. “Pletete si to s něčím jiným.”

“Ne, nepletu. Známe tuhle látku z domovské galaxie,” zavřískl Gucky. “Tam se jmenuje howalgonium. Vy jí ale říkejte klidně tronium-azint.”

Nebylo divu, že vibrační ruda byla v Puydoru tak žádaná, že kvůli ní chrononauti riskovali krk. Kdo měl štěstí a vrátil se z Curaya se zdravou kůží, stal se váženým mužem, jak se říkalo na Zemi.

“Můžeš tronikk zase zavřít!” řekl Tolot robotovi. “Viděli jsme dost.”

Oba přátelé vylezli z časonoru a zamířili ke svému příbytku.

“Teď alespoň víme, co těží na Curayu,” prohlásil Gucky a pohlédl zdola na Haluťana. “Všechno ostatní ale znamenalo jen plácnutí do vody. Nepřiblížili jsme se k povrchu planety ani o centimetr. Co myslíš, neměli bychom si půjčit časonor a podívat dolů?”

“Nejdřív si promluvíme s vůdcem legionu. Ať se stane, co chce, může se nám jednoho

dne vyplatit, když si to nerozházíme s obyvateli domů. Na planetu létá denně mnoho časonorů. Poprosíme Dukkena Haussa o povolení k letu. Určitě nás neodmítne."

"Kde ho ale najdeme?"

Starostů je zbavila skupina Rawwů, kteří jim kráčeli v ústřety. Jeden z nich jim oznámil, že si je Dukken Haussa přeje vidět. Ještěří bytosti si prohlížely oba sobě tak nepodobné cizince se směsí odporu a neskrývané chuti je sežrat. Gucky pátral v jejich myslích a jen si potvrdil vnější dojem. Ať už to zavinilo cokoli, hodnota akcí obou návštěvníků na KHANORINKOPATHU znatelně poklesla.

Vůdce legionu je očekával ve svém audienčním sále, plném nejrůznějších technik. Dukken Haussa měl na sobě plášť zhotovený z tmavozelených plátků. Kolem kořene chobotu měl omotaný diamantový řetěz.

"Cenný příslušník našeho národa dosáhl svého životního cíle, aniž zanechal potomstvo," spustil vůdce. "Podniknu všechno pro to, abych pomstil smrt chrononauta Rakka Kossy. Není mi ale jasné, k čemu bych mohl použít vás, návštěvníci z cizí galaxie. Přisoudil jsem vás Rakku Kossovi. Žádný jiný Shuuk vás ovšem nebude chtít zaměstnat. Pošpinil by tím památku jednoho z nejschopnějších a nejúspěšnějších chrononautů. Buďte našimi hosty, jak dlouho chcete. Lepší by však bylo, kdybyste pokud možno co nejdříve opustili KHANORINKOPATH."

"Beztak jsme se chtěli vydat dolů na Curayo, abychom navštívili Jii'Nevver. Kdybys nám mohl půjčit časonor, byli bychom ti nesmírně zavázáni."

"Ano, a nejlépe hned! Ne, moment! To počká. Právě dostávám žalobu."

Rozsvítila se obrazovka a na ní se objevil Shuuk s vestou z červených destiček. "Co mi předhazuješ, Arraku Rokkune?" řekl vůdce legionu.

"Unesl jsi dva chrononauty a pokoušíš se mi je odloudit."

"To je lež. O kom to vlastně mluvíš?" "O cizincích jménem Icho Tolot a Gucky. Stojí vedle tebe. Snad jsi neoslepl?"

"Jde o dva chrononauty z týmu zavražděného Rakky Kossy." "Patří mně."

"Neposlouchej ho!" zvolal myšob. "Nikdy jsme s tímhle Rokkunem neměli nic společného. Nemluví pravdu."

Dukken Haussa zděšeně přerušil spojení a klesl na podlahu. "Právě jsi ho smrtelně urazil, huňatý příteli. A neujdeš jeho pomstě. Je totiž v právu."

Gucky se udeřil do čela a zavřeštěl. "V právu? Já se snad přeslechl!"

"Je to pravda. Arrak Rokkun je vlastník ARANGITARISU, nejmocnějšího domu. Je to jeden z nejvýznamnějších chrononautů. Jeho slovo stojí proti mému. Jsem bezmocný. Pošlu vás okamžitě k němu."

"Naše slovo nic neplatí?"

"Po smrti Rakky Kossy už nemáte žádné slovo. Nemohu na tom nic změnit. Přirozeně za tím vězí zrádce Rappa Corra. Utekl k Rokkunovi a vyrazil mu všechno, co ví. Společně se nyní snaží zmocnit se plánu ložiska tronium-azintu."

"Jen ať si přijdou. Připravíme jim horké uvítání."

"Jsme příliš slabí. KHANORINKOPATH není schopen bránit se bezpráví."

"A co nejvyšší soudce?"

"Většinou rozhodne ve prospěch silnějšího. Je to tak těžké pochopit?" Dukken Haussa přivolal Rawwy a poručil jim, aby zajali oba cizince a vyprovodili je co nejdříve z domu.

"Nezasloužíme si, abyste nás takhle vykopli," postěžoval si Gucky. "A ani to nepřipustíme."

"Je to tak nejlepší pro KHANORINKOPATH. Věřte mi!"

Myšob se soustředil a vřít se mezi ještěry. Bil je do údů a uštědřoval jim telekinetické kopance, až se s vrískotem a se zbraněmi v pouzdrech rozutekli.

"Copak nevidíš, že nepustíme do tvého domu nikoho, koho nechceš přijmout? Chceš

snad ještě, aby předvedl svou bojovou sílu také můj halutský přítel?"

"Ne, ne, přestaňte!" vykřikl vůdce legionu. "Opust'te KHANORINKOPATH. Vyzvednou si vás venku a dovedou vás k Arraku Rokkunovi. Už s vámi nechci mít nic společného. Zmizte mi z očí!"

Gucky si zapřel pěsti v bok a zaječel: "Teď nás chceš vykopnout? Asi ti straší ve věži, co? To přestává všechno. Jestli hned nedostaneš rozum, proměním tě v něco strašlivého." Raději zamlčel, jak to chce udělat.

Dukken Haussa se nenechal přivést k rozumu a utekl zadními dveřmi.

"Nech ho běžet!" zahřimal Icho Tolot, když se za ním myšob chtěl pustit. "Na společenském řádu Shuuků beztak nic nezměníme."

\* \* \*

Hektický radiový provoz uvnitř KHANORINKOPATHU rázem ustal a zavládlo hrobové ticho.

Icho Tolot komunikoval se syntronem bojového obleku. "Hladina energie ve stanici se nezměnila," prohlásil vzápětí. "Nevypnuli radiostanice."

Guckyho SERUN analyzoval celou spektrální oblast. Shuukský ultrazvukový systém se maskoval pomocí infračerveného tunelu a bez příslušného přístroje se nedalo zaznamenat nic jiného než změř' frekvencí. Navíc pracoval se silnými rušivými poli, na nichž si syntrony vylámaly zuby. Frekvence a kódy by byly časem vypátraly, ale proti rušivým polím nezmohly nic.

"Tady jsme zbyteční," shrnul situaci myšob. "Dukken Haussa nás totálně vymazal a zabránil nám, abychom zasáhli ve prospěch stanice."

"Může být klidný. Nebudeme se mu plést do řemesla," zavrčel Haluťan. "Není nám nic do toho, co se tu děje. Jen bychom plýtvali časem. Vraťme se do VUNGUARU!"

Do cesty se jim postavila víc než stovka ozbrojených Rawwů. Obklíčili Galaktiky a syntrony hlásily, že se k nim chodbami hrnou další strážci.

"Zjevně se jim nelíbíme!" sykl Gucky. "Hej, vy podrazáci! Nechcete nám vysvětlit, co znamená tenhle přepad?"

Rawwové komunikovali mezi sebou, žádný se ale nespojil s nositeli buněčných aktivátorů. Jeden z ještěrů vypálil na Haluťana. Paprsek ho minul a zanechal černou stopu v ostění chodby. Myšob se soustředil na mysl střelce a několika dalších Rawwů, kteří mu stáli nablízku. Poslal je Dukken Haussa. Měli za úkol oba zajmout a vyhodit je z nejbližší přechodové komory ven.

Gucky také zjistil proč. Dům ARANGITARIS se neúprosně blížil ke KHANORINKOPATHU. Arrak Rokkun se chystal v klidu a bez odporu ostatních domů dobýt stanici. A měl na to plné právo, alespoň tomu Dukken Haussa věřil. Proto také zvolil cestu nejmenšího odporu, aby co nejméně znevýhodnil sebe i svou rodinu. "Přestaňte, půjdeme dobrovolně!" zahřimal Icho Tolot.

Rawwové se zalekli jeho mohutného hlasu a odpověděli salvou z tuctu zbraní.

"Pitomci!" zaječel Gucky. "Kde vězí Morard-Iri? Toho přijmeme jako hlavního vyjednaváče. Vy jste nám ukradení." Ujistil se, že SERUN přežije bez úhony i další útok, a soustředil se na ještěry. Telekinetickými silami zacloumal prvními dvěma řadami Rawwů a najednou je odhodil o notný kus dozadu. Nedal jim sebemenší příležitost k protiútoku. Kovové píšťaly v jejich rukou se zohýbaly a byly jim k ničemu.

"Pozor, Icho! Zezadu se blíží dalších padesát ještěrek!" vykřikl Gucky.

"To je v pořádku," Haluťan se prudce otočil, spustil se na běhavky a vyrazil vpřed.

Když před sebou útočníci viděli valící se Haluťanovo tělo, spadlo jim srdce do kalhot a obrátili se na útěk. Jenže živá lavina byla rychlejší. Tolot se omezil pouze na to, že

ozbrojence rozhrnul a postupně si jích několik hodil přes ramena. Potom vstal a všema čtyřma rukama je zmačkal do jednoho balíku. Rozběhl se s nimi k nejbližší hale a tam je poskládal vedle sebe a vrátil se k ostatním, kteří se váleli v jednom klubku na podlaze. Znovu si naložil dvacet ještěřů a odnesl je do haly. Nikdo z Rawwů na něj nestačil vystřelit. Poslední čtyři vojáci zbaběle utekli.

Halut'an se vrátil k příteli, který stále ještě zadržoval část útočníků telekinezí. Štít jeho SERUNU ale byl pod vytrvalou palbou.

"Honem, padáme odsud!" vykřikl myšob. "Už mě to unavuje."

Tolot mu podal ruku a Gucky se soustředil. Teleportovali se do hangáru, v němž byl zaparkován VUNGUAR. Daleko vzadu u vrat zářil ochranný štít. Zdálo se, že se je kdosi chystá otevřít.

Oba přátelé rychle nastoupili do malé lodi a zavřeli přechodovou komoru.

"A teď honem pryč!" zavřeštěl Gucky.

"Ne, počkej!" Vrhł na obra letmý pohled a dematerializoval se. Když se za několik vteřin vrátil, táhl s sebou dva tronikky. Položil je na podlahu před Tolotem a vzápětí znovu zmizel. Během čtyř minut natahal na palubu VUNGUARU jedenáct soudků a pak klesl vyčerpaně na zem.

Halut'an se přemístil na velitelský můstek a připravil loď ke startu. Hangárová vrata byla už dokořán a automaty vyčerpaly všechen vzduch. Ochranný štít pohasl.

Icho Tolot hmátl po obou nejspodnějších ostnech nalevo a stlačil je dopředu. VUNGUAR se odlepil od stojanu a prudce zrychlil. Venku se vznášela plošina dlouhá pět set a široká dvě stě padesát metrů. Hyzdil ji bezpočet nástaveb a její doprovod tvořily tucty čoček a časonorů.

"ARANGITARIS," vyhrkl Gucky. "Arrak Rokkun se snaží dokončit akci dřív, než si vůdci ostatních legionů stačí uvědomit, co se děje."

Obrovitá plošina se mezitím přiblížila ke KHANORINKOPATHU už na dva kilometry a první čočky se uchytily na jeho plášti. Jejich posádky pronikaly do mocenské zóny Dukkena Haussy.

VUNGUAR vystřelil do vzduchoprázdného prostoru nad stanicí. Galaktici se neměli kde krýt a doléhal k nim obvyklý radiový provoz.

Vůdce KHANORINKOPATHU se ohlásil u Arraka Rokkuna. Slyšeli, jak říká: "Tímto ti oznamuji svou kapitulaci. Poslední slovo ale ještě nebylo řečeno."

"Přirozeně že ne," zněla odpověď. "Odvoláš se ke smířčímu soudu. Můžeš to klidně udělat. Mně jde ale v první řadě o něco jiného. Chci ty dva chrononauty, o které jsi mě obral."

Gucky zapnul telekineticky vysílač a zakřenil se směrem k monitoru. "Ti nemají žádnou chuť se ti vrhnout na chobot ani pro tebe pracovat. Neznáme tě, Arraku Rokkune. A nikdy jsme s tebou neměli co do činění. Opakuji to, protože jsi to zjevně nepochopil. Kromě toho ti jde o něco jiného. Chceš tronium-azint, o němž ti pověděl zrádce Rappa Corra. Vezmi si ho! Dukken Haussa proti tomu nebude nic namítat."

Vzápětí se ozval ostrý pískot - patrně značící výbuch vzteku. Nepocházel však od Arraka Rokkuna, ale od Dukkena Haussy. "Trokinny jsou pryč!" ječel Shuuk. "Vy jste ukradli můj tronium-azint! KHANORINKOPATH je ztracený!"

"Nesmysl, starouši. Od čeho jsi vůdce legionů? Trošku si rozhýbej myslivnu. Zapomínáš na to, že plníme odkaz zavražděného Rakky Kossy. U nás je tronium-azint v bezpečí. Alespoň nepadne do nesprávných rukou."

"Rokkun zničí náš dům, když nedostane, co chce."

"Jestli poškodí na KHANORINKOPATHU jedinou stěnu, roztřískáme jeho plošinu na cucky. Arrak Rokkun je hlupák, i když o tom neví."

K VUNGUARU zamířilo několik tuctů čoček. Gucky se rozchechtal. "Pořád ještě jste nic nepochopili!" zavřískl. "Icho, kopni do vrtule!"

Halut'an stlačil oba ostny ještě víc. Malá loď poskočila vpřed a hnala se pryč. Dvě čočky se pokusily přejít na kolizní kurz, ale přišly pozdě. Srazily se spolu tři sta metrů za VUNGUAREM. Jiné jednotky se snažily dohnat uprchlíky, ale nepodařilo se jim to. Plavidlo neznámého původu mělo několikanásobně vyšší zrychlení.

Oba členové posádky by byli rádi věděli, kdo loď postavil a jak přesně funguje. Možná někdy dostanou odpovědi na své otázky. Nejprve ale museli splnit svůj úkol. A k tomu potřebovali pomoc zkušených chrononautů.

"Je načase, abychom o krok předběhli Arraka Rokkuna," prohlásil Icho Tolot a navedl VUNGUAR širokým obloukem zpátky k shuuským domům.

\* \* \*

Vůdce legionů a vlastník ARANGITARISU potvrdil obavy Dukkena Haussey. Nechal vypálit na KHANORINKOPATH první výstražný výstřel. Paprsek zasáhl dva letící časonory a zničil je. Tím ale ztratil předčasně svůj účinek a na stanici samotné nenapáchal větší škody.

"Měl by sis přesně rozmyslet, co děláš," varoval Gucky Shuuka. "Jsme schopni vyhodit jednou jedinou bombou tvůj dům do vesmíru dřív, než stačíš nějak významně uškodit Dukkenu Haussovi."

Tolotův plánovací mozek propočítával stále ještě různé možnosti obsluhy ohebných ostnů. Halut'an hledal odkaz na nějakou zvlášť účinnou zbraň, kterou by při nejhorším mohli udělat na protivníka nějaký dojem. Zatím marně.

Na monitoru se objevil Arrak Rokkun. Tentokrát měl na sobě hábit zhotovený z plátků hrajících všemi barvami duhy. Dukken Hausa při pohledu na něj přidušeně zasténal.

"Když se vrátíte, budu to považovat za znamení toho, že uznáváte bezvýchodnost své situace," řekl Arrak Rokkun členům posádky VUNGUARU. "Nabízím vám náhradu za uniklé bohatství."

"Jaké bohatství nám to vlastně uniklo?" zeptal se ho Icho Tolot.

"Po dobu, kdy jste byli uneseni, jste neměli příležitost odletět na Curayo a těžit tronium-azint. Já vás za to odškodním, přátelé."

Pozor! Snaží se nás převézt! signalizoval Halut'anovi Gucky gestem mimo dosah kamery.

"O žádném únosu nic nevíme." Tolot se naklonil směrem k obrazovce.

"Ale ano, víte to velmi dobře," ozval se zničehonic Dukken Hausa. "Arrak Rokkun má pravdu. Nechal jsem vás unést. Za to dlužím ARANGITARISU náklad tronium-azintu. Máte ho na palubě, a já vás žádám, abyste ho dopravili svému novému pánovi."

Dukken Hausa lhal, a navíc ve svůj neprospěch. Musel se zbláznit. Pravděpodobně mu ale nic jiného ani nezbývalo, chtěl-li zabránit zkáze a krveprolití, když mu do domu proniklo několik stovek cizích Rawwů.

Gucky nyní poznal, že se dopustili obrovské chyby, když odletěli z KHANORINKOPATHU. Možná by se jim bylo společně podařilo zahnat vetřelce na útěk. Jenže to by ovšem museli Dukken Hausa a jeho poddaní chtít. Vůdce legionu nebyl zjevně jediný blázen v soustavě Minzant, posuzováno myšobskými, popř. lidskými měřítky.

"Dukkene Hausso, drž už konečně hubu!" zahřimal Tolot. "Nic ti do toho není. Je to záležitost čistě mezi Arrakem Rokkunem a námi. Má pravdu. Vezmeme si proto jeho slova k srdci a předáme mu nádoby s cenným obsahem."

"Přirozeně, tak to má být," přisvědčil pán ARANGITARISU. "Následujte zaměřovací paprsek, který vám pošlou mí technici."

Od chvíle, kdy se VUNGUAR vrátil k domům, se z nich vyrojily čtyři tucty čoček a asi třicet časonorů. Vytvořily kolem malé lodi kulovitou síť, která se neustále stahovala.

"Uděláme to, ale po našem," řekl Gucky a telekineticky ohnul oba rychlostní ostny

dopředu.

VUNGUAR opět poskočil a prorazil síť.

"Okamžitě přistaňte v mém domě!" vyštěkl vztekle Arrak Rokkun.

"Kde na Curayu najdeme Jii Nevver?"

Tato otázka vyvedla Shuuka zjevně z míry. Trvalo dvě minuty, než byl schopen zareagovat. Za tu dobu nechal VUNGUAR jeho dům daleko za sebou a vystřelil z oběžné dráhy do volného prostoru. Po deseti minutách Icho Tolot opět zpomalil.

Na horizontu se nad planetou vynořil útvar podobný ARANGITARISU, jen byl mnohem větší. Plošina měřila tři na čtyři kilometry a spolu s bizarními nástavbami měla tloušťku sedm kilometrů.

"Kam letíte?" ječel Arrak Rokkun. "Dopouštíte se mnohem závažnější zpronevěry a krádeže než Dukken Hausa."

"Podobné delikty my neznáme," odsekl Gucky a zablýskal útočně očima, "Vysvětlil bys nám, v čem spočívají? Ne? Také dobře. Změnili jsme letový cíl, kdyby tě to zajímalo. Ostatně sis toho už asi všiml, a tak se tak hloupě neptej. Co říkáš?"

Arrak Rokkun beze slova zrušil spojení. Konečně pochopil, že s dosavadní taktikou nic nepořídí.

"Měli bychom někomu nabídnout tronium-azint ke koupi, co myslíš, Tolotosi?"

Uctivou formu jména mezi sebou běžně užívali pouze Haluťané, které spolu těsně spojil osud. Perrymu Rhodanovi se kdysi dostalo jako prvnímu cizinci výsady, že směl takto Haluťany oslovovat. Koncovka "os" vyjadřovala opravdové přátelství, největší úctu a vážnost.

Když Gucky mohl takto oslovit svého přítele, znamenalo to pro něj stejnou poctu jako pro Perryho Rhodana.

"To není špatný nápad, maličký," odpověděl obr. "Když ho uskutečníme v pravou chvíli, možná dáme Shuukům šach mat."

Vtom dorazil první dotaz z CALLORBAZINTU.

"Chceme požádat o azyl na vaší stanici," odpověděl Haluťan. "Pronásleduje nás Arrak Rokkun, a to bez nejmenšího důvodu. Chce se zmocnit jedenácti troniků s tronium-azintem, jež patřily zesnulému Rakku Kossovi a které zdědil Dukken Hausa."

"KHANORINKOPATH podle toho přechází do vlastnictví Arraka Rokkuna," zněla předem daná odpověď rawwského radisty. "Tronium-azint tudíž patří jemu."

"To je omyl! Protože se tronium-azint v okamžiku předání domu už dávno nenacházel ve vlastnictví Dukkeny Hausy, nemá na něj Arrak Rokkun právo."

"To je mi jasné," odpověděl radista. "Ekkeon Annek, nejvyšší soudce, je informován. Postará se o to. Dostanete včas termín jednání."

"Přesně o to nám jde."

Větší laskavost Dukkenovi Haussovi už nemohli udělat. Když půjde všechno dobře, rozhodnutí soudu anuluje všechny plány Arraka Rokkuna a vůdce legionu získá zpátky svůj dům.

Členové posádky VUNGUARU doufali, že shuuský nejvyšší soudce je nenechá zbytečně dlouho čekat. Koneckonců považovali stanice na oběžné dráze za pouhá místa k odpočinku před letem na Curayo.

## 7.

Tentokrát se uvítací výbor skládal ze tří set ozbrojenců. Obklopili VUNGUAR, sotva se dotkl podlahy hangáru.

Jako první vylezl ven Icho Tolot. Napřáhl všechny čtyři paže směrem k Rawwům na znamení, že nemá zbraň. Ještěři po něm nedůvěřivě pokukovali, ale jako by se nemohli rozhodnout. Část z nich odklonila kovové píšťaly stranou a namířila je k přechodové komoře.

V té chvíli se objevil venku Gucky. Na chvilku se zarazil a přelétl pohledem strážce. Jejich neklid zjevně vzrostl; pravděpodobně se jim nezdál pohyb jeho očí. Když na něj namířili čidla, alespoň částečně se uklidnili.

Myšob jim četl v myslích a zjistil, že o něm nevědí nic přesného. Tady se ještě nerozkřikly jeho schopnosti. Jinými slovy, obyvatelé KHANORINKOPATHU drželi jazyk za zuby. To se ale mohlo změnit, jakmile jejich dům padne definitivně do rukou dobyvatelů. Přesto se zdálo, že Rawwové cosi tuší; i přes Guckyho nepatrný tělesný vzrůst ho považovali za nebezpečnějšího.

“Nemáte žádné zbraně, je to tak?” sykl velitel strážního oddílu,

“Přesně tak!” zahřímal Halut'an a tleskl.

Rachot, který tím způsobil, zahnal vojáka o pět metrů zpátky.

“Dovedeme vás k nejvyššímu soudci. Nejdřív vám položí několik otázek a pak rozhodne.”

“Něco takového jsme očekávali,” řekl Icho Tolot poněkud tišeji. “Pospěšte si! Nechceme marnit čas.”

Vykočil a Rawwové běželi vedle něj. Gucky se připojil k vůdci ještěřů. “Co je zač, tenhle Ekkeon Annek?” zeptal se ho přátelsky. “Shuuk, to je jasné. Ale jinak? Je na něj spolehnutí?”

“To jistě je!” zvolal Raww. “Je spolehlivost sama.”

Myslel si však pravý opak. Nejvyšší soudce učinil za těch několik staletí, kdy vykonával svůj úřad, jediný skutečně spravedlivý rozsudek. Šlo o případ Ginka, který zabil Shuuka. Stalo se to teprve přednedávnem, v podstatě v té době, kdy se VUNGUAR objevil v soustavě Minzant.

“To mě uklidňuje,” odpověděl myšob. “Díky za informaci.”

Icho Tolot zrychlil. Rawwové mu nestačili a někteří z nich protestovali. Jeden dokonce pro výstrahu vypálil do stěny. Halut'an na ně ale nedbal. Prorazil zavřenou přepážku a vtrhl do chodby za ní.

“Vlevo? Vpravo?”

Rawwové málem omdlévali z jeho intenzivního řevu.

“Vpravo!” zavrčel velitel. Snažil se přidat k obrovi a současně nespustit oči z Guckyho.

Po pěti stech metrech čekali na Rawwy a Galaktiky roboti ve dvou řadách a deset Shuuků. Ihned je nasměrovali do síně. V té nebylo kromě několika sedacích podušek žádné zařízení. Přístrojům Guckyho SERUNU a Ichova bojového obleku nicméně neušlo, že pod stropem visí několik minišpiónů.

Dveřmi v zadní stěně prošel Shuuk. Měl na sobě obvyklý kabátec, tentokrát zhotovený ze stříbrných plátů. Na tuctu z nich měl přilepené pestrobarevné ozdoby, možná řády. Za ním se dovnitř vevalilo dvacet Rawwů vyzbrojených píšťalami. Vytvořili kolem soudce ochranný kordon.

Halut'an se zastavil, pozvedl pravou čínivku a zvolal: “Buď pozdraven, Ekkeone Anneku. Už jsme se nemohli dočkat, až se s tebou setkáme.”

“Mluvte!” odsekl nejvyšší soudce. “Co se stalo? Odkud přicházíte?”

Icho Tolot mu vylíčil jejich přílet a to, jak je přijali na KHANORINKOPATHU. Vyzvedl, jak s nimi Rakka Kossa přívětivě zacházel, a sdělil okolnosti jeho smrti a odhalení zrádce.

“Můžeš si to všechno ověřit,” skončil svůj monolog. “Všechny záznamy a zprávy jsou veřejně přístupné a může si je vyvolat každý obyvatel domů.”

Zdálo se, že přinejmenším poslední argument udělal na nejvyššího soudce dojem. Delší dobu mlčel, než odpověděl: “Soudní líčení nebude v tomto případě nutné,” rozhodl. “Věc je jasná. Uzavřeme kompromis. Zprostředkuji vaše setkání s Arrakem Rokkunem, dojde

k němu zde na CALLORBAZINTU. Zasadím se o to, abyste se mohli vykoupit ukořistěným troníum-azintem."

"To by tak scházelo!" zapištěl Gucky rozčileně. "Nepatří Arraku Rokkunovi. Jakým právem na něj vznáší nárok? Tronikky jsou vlastnictvím Dukkena Haussy a KHANORINKOPATHU."

"Přehlížíš jeden důležitý bod. Arrak Rokkun předložil skutečný stav věcí jako první. Proto je v právu. Nikdo mu nemůže bránit, aby uplatnil svůj nárok, i když mu protirečí, co se stalo."

"Pak ať o tom rozhodne soudní proces. Pomůžeme pravdě, aby se prosadila."

"Jste bývalí chrononauti a nepožíváte postavení hostů. Nepřísluší vám klást si požadavky. Máte šest hodin na rozmyšlenou. Rawwové vás zavedou do Troniakka, do obchodního sektoru. Tam se můžete volně pohybovat. Nepřichází ale v úvahu, že byste sektor opustili."

"Jak velkorysý."

"Co říkáš?"

"Na to zapomeň!" vykřikl Gucky.

Nechali nejvyššího soudce stát a vrátili se k uvítacímu výboru. "Doved'te nás do obchodního sektoru!" přikázal jim hřímavě Icho Tolot.

Rawwpvé se ani nepohnuli. Zjevně čekali na zvláštní pokyn. Ten ale nepřišel, neboť Ekkeon Annek opustil síň.

"No tak, bude to?" zavřískl myšob a pohrozil strážcům ukazováčkem. "Nebo to snad potřebujete písemně?"

Jeho gesto připomnělo ještěřím bytostem, že mají v rukou kovové píšťaly. Náhle ožili a byli velmi rozhodní. Vzali mezi sebe cizince a vedli je pryč.

\* \* \*

Obchodní sektor měl velikost městysu a zabíral skoro třetinu stanice. Třicet metrů dlouhé a šest metrů vysoké tunely vedly k obvodům jednotlivých národů. Tyto obvody se od sebe lišily barvou. Žlutou měli Ginkové, modrou Oykamurové, rudou Aioiové, zelenou Rawwové, fialovou Trepterové atd.

Ve srovnání s poklidem na KHANORINKOPATHU nebo v ostatních sektorech CALLORBAZINTU zde vládl čilý ruch a shon. Všude visely plakáty a z reproduktorů se linuly reklamy obchodníků nebo zprostředkovatelů. Firmy lákaly zákazníky na provize a před vchody do jednotlivých objektů se dohadovali kupci a prodejci o kvalitě, množství a ceně zboží.

Tisíce chodců bloumaly po chodbách s datovými paměťmi, ručně sepsanými seznamy a kalkulačkami v rukou. Skupiny zájemců ze všech koutů galaxie se táhly za drmolícími průvodci. Na prostranstvích a v halách se to jen hemžilo zvědavci.

Po tříhodinovém průzkumu několika z celkem čtyřiceti obchodních podlaží se Gucky a Icho Tolot zastavili.

"Někde tady poblíž musí být jeden z obchodníků s troníum-azintem," zašeptal myšob. "Jeho myšlenky jsou ovšem čím dál tišší a mlhavější. Zrovna teď jsem ztratil spojení úplně."

"Patrně odcestoval," řekl Haluťan. "Určitě jich tu bude víc."

Prohlíželi si vysoká průčelí a dolů k nim "na ulici" doléhaly hlasy několika set bytostí. Mnohému nerozuměli, ale nejdůležitější fáze obchodu probíhala téměř vždy v kunii.

"Hej, vy tam! Vy jste tu noví, co? Vidím to na vás úplně jasně!"

Oba přátelé se obrátili a v jednom výkladu v přízemí spatřili Treptera. Trepterové se podobali Ginkům, ale zdálo se, že se živí jen drobtý, které jejich zdatnějším bratránkům spadnou ze stolu. Byli extrémně hubení, spíš kostry potažené kůží. Vypadali humanoidně,

pocházeli však spíš z ptáků. Na zádech měli hrby jako pozůstatky mohutných křídel. Trepter ustoupil a v okně mu zůstala jen úzká hlava se špičatými čelistmi.

"Co chceš?"

"Ukázat vám své poklady. Prosím, panstvo, kdybyste ráčili následovat Canapeëuse."

Gucky zamířil okamžitě ke vchodu. Tolot chvilku váhal, ale pak ho následoval. Trepter nebyl větší než myšob a to v Guckym vyvolalo ihned vlnu sympatií. Nic to ovšem nemuselo znamenat.

"Nejfajnovější technika pro budoucí chrononauty, to musíte prostě vidět." Canapeëus za sebou pečlivě zavřel vchod a zavedl je po schodech dolů do bazaru. "Tady najdete všechno, co potřebujete."

"Máme kompletní vybavení," prohlásil Gucky. "Co nám chybí, je povolení přistát na Curayu."

"Ajaj, to bude drahé."

"Kolik?"

"Půl cintu."

To byly v přepočtu dva kilogramy vzácného tronium-azintu.

"Zbláznil ses?" zařval Icho Tolot a zdi krámku se otřásly. "Kde bychom vzali tolik tronium-azintu?"

"Mohli byste ho třeba ukrást, vážený obře. Dobrá polovička tronium-azintu, která koluje po CALLORBAZINTU, pochází z krádeží. Chcete se snad stát chrononauty, ne?"

"Chceme se co nejdřív dostat dolů na Curayo," přisvědčil Gucky.

Myšob však obchodníkovi zamlčel pravý důvod jejich snahy. Navenek se tvářil, jako že se zajímá o nádherné zboží ve výlohách, uvnitř se ale plně soustředil na obchodnickovy myšlenky.

Canapeëus nevěděl vůbec nic. Patřil k neprivilegovaným a neměl ani radiostanici, aby mohl přijímat zprávy uvnitř stanice. Neměl tušení, koho má před sebou. A co bylo horší, dostal se sám na palubu stanice jako černý pasažér a všechno, co nabízel ve své "sklepní díře", nakradl nebo vyměnil při pochybných obchodních transakcích.

"Měl bych pro vás tip, ale samozřejmě ne zadarmo. Potřebujete do začátku trochu kapitálu. A ten snad máte, ne?"

"Hele, nenapínej nás, starý mizero," zvolal Gucky. Popadl ho za pomuchlanou košili, snadno ho zvedl a postavil na zem za sebou. "Jsi lehký jako pírkó. Měl by sis dát pozor, aby tě neodfoukl vítr. Abys věděl, patříme k trestní komisi pro hospodářskou kriminalitu a přišli jsme, abychom ti zatrhli nekalé rejdy."

Trepter vmžiku zmizel mezi hromadami zboží. Zakrátko klapl poklop v podlaze a byl fuč.

"To od tebe nebylo hezké," prohlásil Haluťan. "Měl jsi mu říct, že potřebujeme jeho pomoc a že mu dáme celý tronikk plný tronium-azintu, když nám sežene na cestu nejlepšího chrononauta."

"Je to zloděj a sem na stanici se jenom vloudil!" Gucky máchl významně paží. "Tohle je výsledek jeho loupeživých výprav, jak vidíš."

"No a? Vyplašilo ho, když jsi řekl, že jdeme po černých obchodnících. Vlastně by měl už dávno vědět, že jsme z jiné galaxie a nemáme nic společného s poměry v Puydoru."

Oba přátelé nechali během rozhovoru zapnuté translátory, takže jejich interkosmo bylo ihned překládáno do kunia.

Vtom se ani ne pět metrů od nich odklopil kus stěny a objevila se Trepterova hlava.

"Je to fakt?" zašveholil Canapeëus. "Opravdu jste to na mě jenom hráli? Chcete se mnou udělat kšeft?"

"Můžeš to tak brát. Nejsme chrononauti, ale chceme se jimi stát. Máme v lodi spoustu tronium-azintu a bohatě tě odměníme, když nám obstaráš, co potřebujeme."

“Zkušeného chrononauta a časonor? Žádný problém. Nejdřív bych si ale rád prohlédl váš tronikk.”

Myšob pokynul Haluťanovi, aby se odebral s Canapeem do zadní části skladu, odkud nebylo vidět na schody. Vystoupal ke vchodu a teleportoval se na VUNGUAR. V lodi bylo všechno v pořádku. Několik Rawwů zkoušelo štěstí u přechodové komory, ale když se jim nepodařilo rozluštit kód otevíracího mechanismu, odtáhli.

Gucky zamířil do nepoužívané kajuty, kde stály soudky. Položil ruku na víko jednoho z nich a teleportoval se zpátky do bazaru. Telekineticky dopravil tronikk dolů, odložil ho na podlahu a křikl: “Můžete sem jít!”

Canapeus se protáhl Haluťanovi mezi sloupovitýma nohama, vrhl se na soudek a zavřeštěl: “Tronikk! Otevřete ho, prosím! Chci se podívat!”

Trepterova mysl byla zcela bezelstná. Gucky mu vyhověl.

“Vysoce kvalitní tronium-azint,” vydechl obchodník. “Už chvátám. Já se vznáším, já si létám...” Než se nadáli, vyběhl po schodech a zmizel venku.

Gucky soudek opět zakryl a dopravil ho zpátky do VUNGUARU. Za několik vteřin stál opět vedle Icho Tolota a pátral v Trepterově mysli. “Nějaký Shuuk. Je docela nablízku. Canapeus mu běží přímo do náruče. Ví, že ho hledají už dlouho. Ne! Ne!”

Myšob se přitiskl k Haluťanovi a zanařikal: “Canapeovy myšlenky náhle přerušil, bolestný impuls. Shuuk ho zabil.”

“Zapomněli jsme na minišpióny,” prohlásil Haluťan. “Ekkeon Annek nás nechal sledovat. Jak to dokázal? Můj plánovací mozek funguje bezvadně. Musím ale pořád myslet na Jii’Nevver a to mě asi blokuje.”

Gucky se zaposlouchal do svého nitra. “Také já cítím stále naléhavěji nutnost osvobodit Jii’Nevver. Pojd’, zmizíme, než se tu objeví ten Shuuk.”

\* \* \*

Svět za červeným tunelem žil někdy melodickým, jindy atonálním zpěvem. Galaktikové se nacházeli v obvodu Aioiů. Několik placatých bytostí se koulelo rychle chodbou a míjelo nevšimavě oba návštěvníky.

Translátory mlčely, protože ještě nezpracovaly řeč Aioiů.

“Je to jako zpěv sirén,” řekl Gucky. “Líbí se mi to. Co cítíš ty, Icho? Taky tě to tak okouzluje?”

“Ne. Analyzuji ozvěny a podle toho usuzuji na charakter architektonických daností v okolí. Je tu jen několik málo průchodů a východů. Měli bychom být ve střehu.” Haluťan ukázal vzhůru ke stropu. V nepatrné skvrnce se dal rozeznat minišpión. Vyskočil, natáhl ruku a snadno mezi dvěma prsty “štěnici” rozmáchl. Sotva viditelný obláček kouře se rychle rozptýlil.

“Přesto tu budou cobydup,” řekl. “Ale to nic. Ekkeonu Annekovi to neusnadníme.”

Pokračovali v cestě a procházeli rondelem mezi vysokými stěnami. Spatřili dvacet nebo víc Aioiů v jednom klubku, údy vzájemně propletené. Nehýbali se, jen tu a tam zaškubali tělem.

“Sní,” tipnul si Tolot a zmizel v postranní chodbě. “Nebudeme je rušit.”

“Je to orgie,” vyhrkl myšob. “Docela banální orgie, nic víc.”

Blížily se k nim jásavé trylky, jaké dokáže vydávat terranský slavík. Zakrátko se k nim přikouel jeden Aioia a zabrzdil těsně před nimi. Jeho zpěv změnil tóninu a přešel v rychlé čířikání.

“Jmenuje se Oj-Oj-Oj!” tlumočil Gucky. “A říká, že ho máme následovat.”

Vykročili a tlustý lívanec se koulel poklidně před nimi.

“Šikmo za námi špionážní sonda,” zamumlal Icho Tolot, když došli po půl hodině ke

žlutému tunelu. "Všechno zaznamenává. Proč nás vede Aioia ke Ginkům?"

Oj-Oj-Oj zahrnul těsně před tunelem a zmizel za lamelovou přepážkou. Za ní čekal Ginkoo. Aioia mu cosi pošeptal. Myšob zjistil z jeho mysli, že hlásí splnění úkolu. Zakrátko se Aioia s veselým cvrlikáním vzdálil.

"Mé jméno je Zuredor," uvítal je Ginkoo. "Mám pro vás nabídku."

Gucky si přečetl v jeho mysli, jak zmíněná nabídka vypadá. "To pusť z hlavy," řekl varovně. "S podvodníky nekšeftujeme."

Zuredor začal klít. "Takhle se ale tronium-azintu nikdy nezbavíte," vyprskl. "Myslíte si, že my obchodníci jsme padlí na hlavu? Už dávno se rozneslo, jaké máte horké zboží. Proč si myslíte, že se s vámi scházím zrovna tady? Aby se Shuukové nic nedomáklí."

"Přede dveřmi číhá minišpión Ekkeona Anneka. Nejvyšší soudce nás nechává sledovat na každém kroku."

Ginkoo se dal namáhavě do pohybu a protáhl svých dvě stě kilogramů sádla lamelovou přepážkou na chodbu. Slyšeli ho, jak nadává. Cosi kovového třesklo o podlahu. Zuredor se vrátil, opřel se ztěžka o stěnu a zachrčel: "Koupím tronium-azint za čtvrtinu tržní ceny. Za víc ne. Lepší nabídku už stěží dostanete. Když přijmete mou, dopravím vás, kamkoli budete chtít, třeba až na druhý konec univerza."

"Jsi z laciného kraje, mizero," odpověděl Gucky. "My chceme totiž jen na Curayo."

"Cura... ?" Ginkoo se málem zalkl.

"A kromě toho nekšeftujeme s takovými vydřiduchy, jako jsi ty," dodal mutant. "Chceš nás obrát o peníze a nechat nás zabít. Myslíš si, že past sklapne, až se zmocníš našeho zboží. Jsi hlupák, Zuredore! Zjevně ses nepoučil z osudu svého soukmenovce Arontellmora. Máš smůlu."

Ginkoo zařval cosi do vysílačky a venku se ozval dupot. Vzápětí vtrhlo dovnitř několik Oykamuurů a bez výstrahy zahájili palbu. Okamžitě zazářily ochranné štíty obou Galaktiků.

Gucky současně hmátl telekineticky po útočnících, kteří vypadali přibližně jako terranští medvědi. Metali kotrmelce, ale úporně se snažili splnit svůj úkol. Divoce pálili kolem sebe. Jeden z výstřelů zasáhl Ginka. Zuredor překvapeně vyjekl a přepadl dopředu. Plácl sebou na podlahu a odkutálel se hbitě ke stěně. Z rány mu vytékalo žluté sádlo smíšené s oranžovou krví.

Jeden z Oykamuurů u dveří cosi vykřikl a zabijáci se vrhli k přepážce. Jenže Gucky je zastavil mentálními silami. Skákali na místě.

"To jste nečekali, co?" chechtal se myšob. "Zkuste to ještě jednou! Možná vám budou hvězdy víc příznivé."

Vynořil se oddíl Rawwů a strážci naházeli Oykamuury do připravených pytlů. Gucky je propustil z mentálního sevření a vykřikl: "Můžeš vejít, Ekkeone Anneku! Vzduch je čistý. Nemůže se ti nic stát."

Nejvyšší soudce vstoupil, rozhlédl se a bleskově vyhodnotil situaci.

"Ginkoo na nás poštlal Oykamuury," oznámil mu Gucky tak, aby to slyšel každý. "Měli nás zabít."

Shuuk přešel k raněnému obchodníkovi a nakopl ho do slabin. Zuredor zavyl a omdlel. "Jste v právu, neboť jste se snažili uplatnit svůj nárok jako první," prohlásil. Projevil tím jakýs takýs smysl pro spravedlnost. Nebo se nechtěl nechat zahanbit a tvrdit opak toho, co pronesl před několika málo hodinami.

"Šestihodinová lhůta ještě neuplynula," připomněl mu Icho Tolot. "Proč jsi přišel?"

"Zavolali nás na pomoc Aioiové. Báli se, že bys jim mohl zdemolovat celý obvod, kdyby došlo k nějakému sporu, Halut'ane."

"Nebyli daleko od pravdy," přisvědčil obr. "Může se to stát, když mě někdo dráždí."

"Jednali jste v sebeobraně," připustil Ekkeon Annek. "Zuredor vás vyprovokoval. Tím

je případ uzavřen. Zuredor už nikomu neublíží a nikdy už neporuší zákony domů."

Gucky se soustředil na Ginkovu mysl. Nalezl ji v posledním tažení a spatřil obraz jeho vzdálené vlasti. Zuredorovo vědomí zakrátko vyhaslo navždy.

"Je mrtvý," prohlásil myšob. "Zase jeden nebožtík navíc."

Shuuk se udeřil do destiček a vykřikl: "Buďte rádi, že to nedopadlo obráceně!"

"Škoda, opravdu škoda. A teď sbohem a šáteček!"

"Zůstanete tady. Za tunelem na vás čeká Arrak Rokkun. Je čas se dohodnout."

"A co naše lhůta na rozmyšlenou?"

"To není vaše starost. Důvěřujte mi a pojd'te se mnou!"

"Nevím, jestli je důvěra vzájemná, ale to tě asi nezajímá, co?"

"Ne."

"Tak dobrá. Doprovodíme tě."

## 8.

Arrak Rokkun si s sebou přivedl jen dva Rawwy. To vzbuzovalo důvěru a oba přátelé to patřičně ocenili. Shuuk se přestal chovat velkopansky a posadil se na podušku, kterou mu podal jeden z průvodců nejvyššího soudce.

"Vím o vás mnohem víc, než když jsme spolu mluvili posledně," spustil Rokkun. "Informace Dukkena Haussy a záznamy Rakky Kossy dokazují, že jste velcí bojovníci a cenní chrononauti. Proto a také z úcty k obyvatelům KHANORINKOPATHU netrvám na tom, abyste byli potrestáni za krádež."

"Jsi velkomyslnost sama," vyprskl posměšně Gucky.

Shuuk zjevně nebyl schopen postřehnout šířavou ironii jeho slov. "Že ano?" reagoval nadšeně. "Brzy se o tom bude mluvit ve všech domech."

"Dáš ruce pryč od CALLORBAZINTU!" vykřikl varovně Ekkeon Annek.

"Přirozeně," ujistil ho vůdce legionu. "Zdvojování domů našince baví jen napoprvé, pak už ne."

Icho Tolot natáhl paži a ťukl do podušky. Ta okamžitě vystřelila zpod Shuuka. Arrak Rokkun dopadl na spodek těla. Chobot se mu napřímil úlekem a pak se naklonil směrem k Halut'anovi.

"Poslyšte tedy mou nabídku," zahlaholil. "Vy mi dáte jako zástavu VUNGUAR včetně toho, co obsahuje. Já vám za to dám k dispozici časomír i s posádkou. Dostanu polovinu ze všeho tronium-azintu, který přivezete z Curaya. Pokud na to nepřistoupíte, nepřijdu už s další nabídkou, možná jen s nevýhodnější." "

"Tohle odněkud známe," uchechl se Gucky. "Nebudeš tomu věřit, ale tvá slova v nás vyvolávají naději."

"To mi bylo jasné. Hledáte totiž něco, co označujete jako Jii'Nevver. O co jde, vám tady není schopen nikdo říct. Kdyby to snad mělo něco společného s tronium-azintem, požaduji rovněž polovinu."

"To nebude problém," zalhal Gucky. Ve skutečnosti by raději obětoval život, než aby vydal Jii'Nevver. Kdyby se jen konečně dozvěděl, co nebo kdo to je.

"Nyní se na chvíli uchýlíme do ústraní, abychom se poradili," prohlásil myšob. "Počkejte, prosím, tady!"

Oba přátelé zašli kousek do obvodu Ginků.

"Ti dva se domluvili," řekl Icho Tolot. "Zřejmě něco vytušili. Doufají, že se ztratíme v časových polích, až budeme hledat Jii'Nevver. A pak jim spadne do klína VUNGUAR včetně jedenácti tronikků. Časonorem a posádkou nás chtějí jenom zaslepit. Ekkeon Annek i Arrak Rokkun se modlí, abychom se z Curaya nevrátili."

"Také to tak vidím," připustil Gucky. "V mém nitru ale vládne čím dál větší neklid."

Musíme vysvobodit Jii’Nevver. A to hned! Odlet’me dolů co nejdřív, Icho!”

Halut’an souhlasil a oba se vrátili k čekajícím Shuukům.

“Přijímáme tvůj návrh, Arraku Rokkune,” prohlásil Gucky. “A děkujeme ti za tvou velkorysost.”

Shuuk mírně sklonil chobot, což mohlo znamenat, že souhlasí.

“Následujte oba strážce!” řekl Rokkun na závěr. “Odvedou vás k časonoru.”

ARRAGO VII proklouzl bránou hangáru do vesmíru. Skutečnost, že malá expedice odstartovala z CALLORBAZINTU a ne třeba z ARANGITARISU nebo KHANORINKO-PATHU, rovněž dokazovala, jak velký vliv má nejvyšší soudce na dění. Dalo se velmi dobře představit, že to on původně pověřil Arraku Rokkuna, aby dobyl dům Dukkena Haussy.

Posádka, kterou jim slíbil Arrak Rokkun, byla skvělá. Kromě Shuuků Gerra Avvy a Ullana Genna ji tvořili tři Rawwové, Lonor-Ibs, Seorken-Orr a Voneoto-Sib, jakož i Aioia E-Au-I-O.

Nikdo z této šestice nevěděl o myšobových parapsychických schopnostech. Jejich vůdce legionu Arrak Rokkun se řídil zásadou, že “vědění je moc. A proto nikomu neříkej víc, než je nutné”.

Vedoucím výpravy byl Gerro Avva. V počítači ochranného obleku měl uložený Kossův situační plánec a palubní data ERNIA III. Kromě toho byl ARRAGO VII vybaven obsáhlými informacemi o časových polích na Curayu, takže mohl přistát s největší pravděpodobností v bezpečné oblasti. Ovšem před jakýmkoli překvapením si nemohl být žádný chrononaut jistý. Časová pole byla málo stabilní a cestovala, jak Gerro Avva několikrát výslovně zdůraznil. Na povrchu planety je však nečekaly pouze tyto nástrahy. Často docházelo k setkání s trosečníky nebo tím, co se z nich stalo.

Gucky a Icho Tolot to všechno vnímali, ale myšlenkami byli úplně jinde. U Jii’Nevver. A u Torrika. Pána časů považovali za hrozbu číslo jedna, za globální nebezpečí tohoto beztak nejistého světa. Přesto chtěli osvobodit Jii’Nevver, ať už to byla živá bytost nebo nějaký předmět, třeba kontejner.

Nepříslušelo jim ptát se, proč a jak. Připadalo jim, že netouží po ničem jiném, než splnit svůj úkol.

Ani Gucky, ani Tolot neznali rozumnou odpověď, proč to tak cítí.

Během přistávacího manévru se jejich vědomí poněkud vyjasnilo. Pochopili až nezvykle průzračně, že úkol vysvobodit Jii’Nevver dostali teprve přednedávnem. Někdy na konci oněch devíti měsíců, na něž si vůbec nepamatovali.

Neměli tušení, zda byli v té době na palubě VUNGUARU nebo někde jinde. V jejich vědomí byla v tomto ohledu černá díra, do níž Gucky podle svého domnění spadl. Nebyl schopen si vzpomenout, ať si lámal hlavu, jak chtěl.

Asi po půlhodině se k nim obrátil Gerro Avva a řekl: “Zakrátko přistaneme. Chcete se dívat na obrazovku nebo okénkem?”

Povrch Curaya vypadal jako povrch jakékoli jiné planety, přinejmenším v zóně přistání. Přístroje Guckyho SERUNU ukazovaly, že časonoru zbývá ještě půl kilometru, než dosedne. Vzdálenost se vůči hledě zmenšovala a zanedlouho to bylo už jen sto metrů.

“Ocitáme se v palbě!” vykřikl zničehonic jeden z Rawwů.

ARRAGEM VII otrásl zásah a časonor se naklonil na stranu. Okénky mohli vidět podrobnosti na povrchu. Někde vyšlehl blesk. Loď se propadala dolů.

“Padáme jako kámen!” zašeptal Gucky a instinktivně popadl Halut’ana za ruku. “Dělejte něco! Braňte se!”

ARRAGO VII se bezmocně řítí k povrchu Curaya.